

Revistă pentru copii, părinți, tutori, bunici, cadre didactice

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 BRAGADIRU, ILFOV

MLĂDIȚE BRAGADIRENE

Publicație semestrială

Nr.1/ Mai 2024

COLECTIVUL DE REDACȚIE :

COORDONATOR REVISTĂ ȘCOLARĂ:

Prof. învă. primar Rugă Nadia- Loredana

REDACTORI:

Prof. învă. primar Rugă Nadia- Loredana

Prof. învă. primar Abălașei Marina- Natalia

DIRECTORI ȘCOALĂ:

Prof. Danalachi Denise- Iuliana

Prof. învă. primar Popescu Ruxandra- Nicoleta

Prof. Gligoriță Camelia

COLABORATORI:

Prof. Danalachi Denise- Iuliana

Prof. Cărbunaru Cătălina

Prof. Enache Anda- Elena

Prof. Șuiu Silvia

Prof. Chirilă Fănița

Prof. Bîrsan Adela- Mihaela

Prof. învă. primar Rugă Nadia- Loredana

Prof. învă. primar Abălașei Marina- Natalia

Prof. învă. primar Nicolae Ioana

Prof. învă. primar Radu Niculina

Prof. învă. primar Brînză Ionela

Prof. învă. primar Antoneag Lavinia- Florina

Prof. învă. primar Constantin Silvia

Prof. învă. primar Nițu Laura

Prof. învă. primar Marin Daniela

Prof. învă. primar Ghiță Elena

Prof. învă. primar Popescu Ruxandra- Nicoleta

Prof. consilier Moroianu Sabina

Adresa redacțională:

Școala Gimnazială Nr.1 Bragadiru

Șoseaua Alexandriei nr.243 A

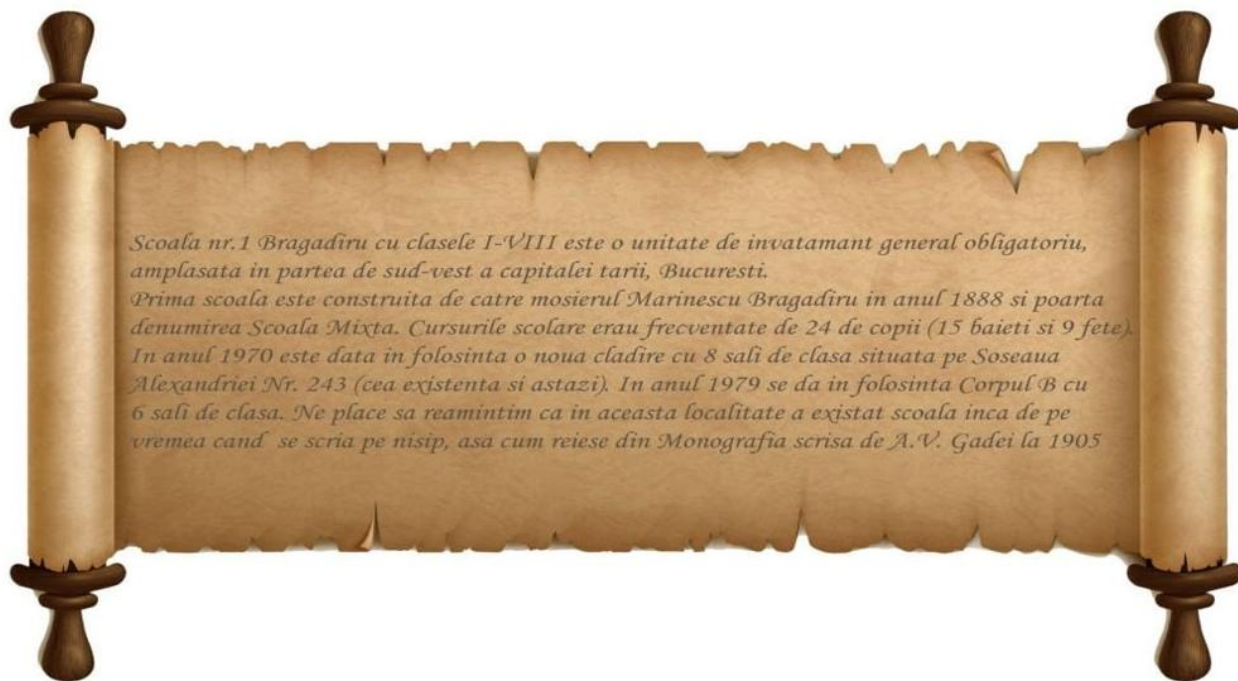
Loc. Bragadiru, jud. Ilfov

<https://scoalagimnazialanr1bragadiru.ro/wp/>

CUPRINS:

SCURT ISTORIC	5
IMNUL ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 1 BRAGADIRU.....	7
CREATIVITATE	8
ZIUA NAȚIONALĂ A LECTURII.....	40
VOLUNTARIAT	44
DIN ACTIVITĂȚILE NOASTRE.....	50

SCURT ISTORIC ...

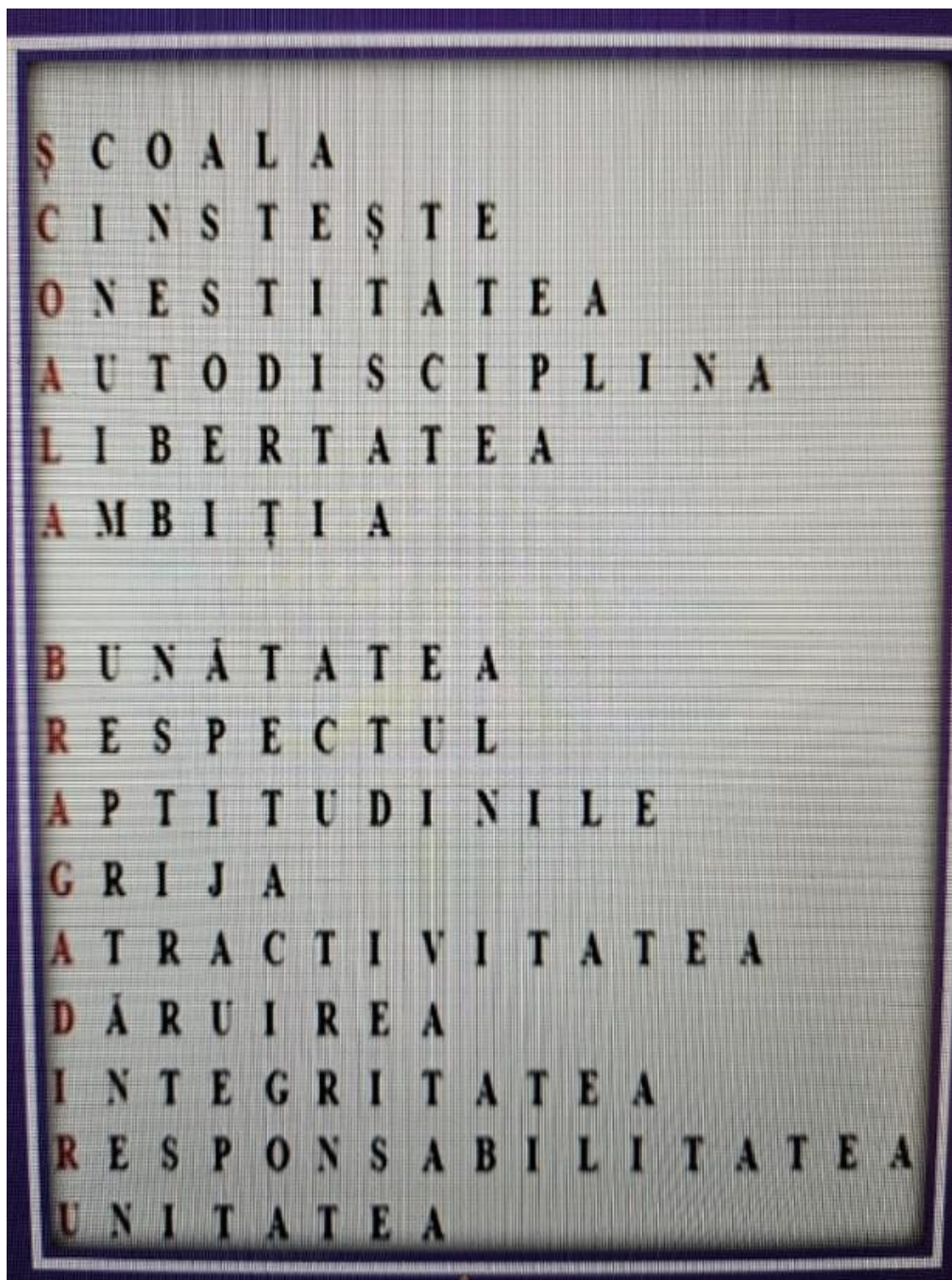
Bragadiru este un oraș din județul Ilfov, Muntenia, România. Localitatea se află în vecinătatea sud-vestică a municipiului București, la ieșirea către Alexandria, fiind un oraș-satelit al Capitalei. Conform recensământului din anul 2011, Bragadiru are o populație de 15.329 de locuitori, fiind al cincilea centru urban al județului Ilfov din punct de vedere demografic, după Voluntari, Pantelimon, Buftea și Popești-Leordeni. Conform recensământului din 2022 are o populație de 40.080 locuitori. După recensământul efectuat în 2021, populația orașului Bragadiru se ridică la 40.080 de locuitori, în creștere față de recensământul anterior din 2011, când fuseseră înregistrați 15.329 de locuitori. Majoritatea locuitorilor sunt români (79,77%) și din punct de vedere confesional, ortodocși (74,74%).

Școala Gimnazială Nr. 1 Bragadiru este o unitate de învățământ general obligatoriu, singura de stat din localitate.

Prima școală a fost construită de moșierul Marinescu Bragadiru în anul 1888 și purta denumirea Școala Mixtă. Cursurile școlare erau frecventate de 24 de copii (15 băieți și 9 fete). În anul 1970 a fost dată în folosință o nouă clădire cu 8 săli de clasă. Aceasta era situată pe Șoseaua Alexandriei nr. 243(cea existentă și astăzi). În prezent, școala a fost reconstruită și dispune de 28 de săli de clasă, 8 laboratoare, cabinet de asistență psihopedagogică, spații pentru activități aplicative în care funcționează programul „Școală după școală”, un cabinet medical, un cabinet

stomatologic, o bibliotecă spațioasă, o sală de sport și un teren exterior amenajat pentru activitățile sportive.

ACROSTIHUL ȘCOLII NOASTRE

IMNUL ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 1 BRAGADIRU

Muzică și versuri: prof. Chirilă Fănița

1

Când ai o școală cum e a noastră
Și vii cu drag ca să înveți,
Zâmbesc și florile-n fereastră,
Zâmbesc cu fete și băieți.
În uniforma cea frumoasă
Ce-mbracă suflet de copii,
Școala este a doua casă
Ce ne primește zi de zi.

Refren:

E școala noastră, Bragadiru,
Un loc frumos și minunat,
E școala-n care cu iubire
Mii de elevi au învățat.
Ne pregătește pentru viață,
Să fim și demni și pricepuți,
E școala care ne învață
Să fim și buni, dar și iubiți.

2

Avem profesori unul și-unul
Care se străduiesc mereu
Și nu ne lasă pe niciunul
Atunci când ne este mai greu.
La noi în școala Bragadiru,
Învățăm carte zi de zi,
Aici nimeni nu trage chiulul,
Suntem cei mai cumini copii.

3

Noi avem școala cea mai bună,
Cea mai frumoasă dintre toate,
Noi o vedem ca pe o zână
Dintr-o poveste scrisă-n carte.
Noi suntem mândri să-nvățăm
În școala noastră cea frumoasă,
Aici avem tot ce dorim,
Aici ne este a doua casă!

CREATIVITATE

Natura ne inspiră. Elevii școlii noastre și-au exprimat emoțiile prin creații literare închinare frumuseților acesteia:

SEMNELE PRIMĂVERII

Netcu Maria Rebecca

Clasa a VI-a E

Prof.coordonator: Cărbunaru Cătălina

Într-o dimineață luminoasă de duminică, micuța Alice s-a trezit învăluită în razele blânde ale soarelui. O adiere ușoară îi mângâia obrazul, iar din camera ei pătrundea un miros proaspăt de primăvară. Cu pași mărunți și zâmbetul pe buze, s-a apropiat de fereastra larg deschisă, curioasă să vadă cum natura se trezește la viață.

Privirea ei s-a oprit asupra curții, încântată de transformarea minunată care avea loc în fața ochilor săi. Iarba începea să-și recapete culoarea verde crud, iar pe ramurile copacilor, primii muguri se conturau timid, pregătindu-se să izbucnească în frumusețe. În jurul ei, o explozie de culori a înflorit, iar florile își desfășurau petalele delicate, ca niște bijuterii naturale ce atrăgeau fluturi dansatori într-un spectacol de primăvară.

Cu inima plină de bucurie, Alice a coborât în grădină, simțind sub picioare ierburile proaspăt înverzite care îi mângâiau talpa, iar pământul emana o aromă dulceagă de proaspăt. Ciripitul vesel al păsărilor și zumzetul albinelor au întregit tabloul vieții în plină desfășurare, dându-i senzația că face parte dintr-o simfonie a naturii în culorile primăverii.

În acea dimineață magică, Alice a înțeles că fiecare zi aduce cu sine un nou început și că bucuriile simple ale naturii sunt cele mai de preț comori. Respirând adânc aerul proaspăt al dimineții, a simțit că este parte din întregul univers și că fiecare clipă este o binecuvântare de neînlocuit.

BUBURUZA – MĂRȚIȘOR

Mitică Cataleya,

Clasa a III-a C

Prof. coordonator: Rugă Nadia Loredana

Era odată o buburuza adorabilă care căuta o căsuță.

S-a făcut noapte. Stelele sclipitoare lumineau cerul. Buburuza s-a culcat pe o frunză firavă și rece. Peste noapte au căzut din cerul întunecat fulgi strălucitori și argintii.

A doua zi, ea s-a trezit înghețată și a mers în căutarea unui loc cald. Văzând o căsuță cochetă, ciocăni la ușa acesteia:

-Este cineva acasă? întrebă ea sfioasă.

-Da, intră! răspunde un greieraș voios.

Buburuza a stat în casa acestuia o lună întreagă, deoarece greierașul era încântat că are companie. Când a plecat, și-a luat rămas bun ca de la un prieten vechi.

S-a plimbat două zile lungi și a explorat natura înverzită.

A doua zi, la prânz, a văzut câțiva copii drăgălași care jucau un joc amuzant. Ei râdeau și construiau niște obiecte colorate care-i semănau. Apropiindu-se, a văzut cum aceștia le puneau șnururi bicolore și le dăruiau fetelor. Deodată, copiii au exclamat bucuroși:

- Priviți! Ruza-Buburuza e chiar aici. Nu-i așa că-i minunată?

- Daaaa! strigară cu toții. Vino, tu ne porți noroc! Ni te-a adus Primăvara-n dar.

Copiii i-au povestit despre mărțișoarele pe care le confecționează în fiecare an în luna martie, iar ea a fost mândră să-și vadă chipul pe aceste minunate simboluri ale primăverii.

Nu a plecat mai departe. A hotărât că nu există loc mai bun pentru a-și stabili casa decât acolo unde este apreciată, acolo unde mânuțe harnice de copii frumoși construiesc vise și alimentează suflete.

De atunci, copiii au numit-o Buburuza-Mărțișor și au înconjurat-o cu multă dragoste și voie bună pentru că ea aduce prosperitate și optimism, dragoste și stabilitate.

PRINȚESA

Dumitrescu Bianca

Clasa a III-a B

Profesor coordonator: Nicolae Ioana

Era o zi însorită de vară. Sătenii se relaxau sub salcâmul umbros de la marginea satului. O prințesă bună la suflet a văzut o bătrânică neajutorată și s-a gândit să o ajute. Bătrânică a vrut să o recompenseze cu un cuțar plin de bijuterii. Când auzi acest lucru prințesa spuse:

-Doamnă, nu trebuie să mă recompensați! Eu am vrut să vă ajut de bunăvoie!

-Trebuie să-ți răsplătesc bunătatea, draga mea!

-Dacă totuși insistați, îmi doresc doar ca mama mea să se vindece de boala gravă pe care o are !

-Of! Îmi pare rău pentru mama ta! Promit că o să fac acum o vrajă și mama ta se va vindeca!

-Mulțumesc! spuse prințesa cu lacrimi în ochi.

Când ajunse acasă, prințesa a văzut o casă mare și frumoasă, pe mama ei sănătoasă și un cățeluș magic. Îndată și-a dat seama că bătrânică era de fapt regina binelui. Și-a îmbrățișat mama, apoi au petrecut mult timp împreună pentru a-și recăpăta conexiunea dintre mamă și fiică. Nu mai mergeau în parc fiindcă mama ei era imobilizată în pat. Fetei i-a plăcut foarte mult ziua petrecută cu mama sa. Ea se ruga în fiecare seară. Regina binelui le proteja de fiecare dată când regina răului încerca să le facă rău.

O conexiune dintre o mamă și o fiică este prea puternică pentru ca ceva să o distrugă!

GREȘALA VRĂJITORULUI

Moise Dimitri- Adrian,

Clasa a III-a C

Prof. coordonator: Rugă Nadia- Loredana

Într-o zi de iarnă, 21 februarie, Zâna Iernii, acea zână bună care ne aduce fulgișorii cei jucăuși și covorașul de nea pe care toți îl iubim, lucra în peștera ei secretă.

Vrăjitorul Primăverii, un bătrân cu barbă albă de vreme, stătea în palatul lui măreț construit din pietre prețioase și platină, așezat pe tronul său roșu decorat cu motive florale. Vrăjitorul aștepta cu nerăbdare primăvara cu alaiul ei de păsări ciripitoare, cu razele blânde ale soarelui și cu firul proaspăt de iarbă. El era foarte

bogat, inteligent și puternic, însă nu avea gânduri prea bune când venea vorba despre vecina Iarna. Își dorea să fie singurul stăpân al lumii, iar ceilalți să-l slujească în veci.

Zâna își dorea să fie doar iarnă, iar Vrăjitorul își dorea să fie doar primăvară. Zâna și Vrăjitorul se cunoșteau de mici, însă deveniseră dușmani. Ea ar fi vrut să uite zilele rele, dar el avea sufletul negru ca noaptea.

Acum, Mama Natură se pregătea să trimită pe pământ primăvara, ceea ce îl bucura nespuse pe Vrăjitor, dar nu și pe Zână.

În țara lor era doar iarnă sau primăvară. Dacă Vrăjitorul pleca din țară, era doar iarnă, iar dacă pleca Zâna, era doar primăvară. Dacă plecau amândoi nu dispărea niciun anotimp.

Vrăjitorul voia să-i pregătească o capcană Zânei ca să dispară pentru că, după cum am zis, dacă dispărea Zâna Iernii, dispărea și anotimpul iarna. Omul Anotimpurilor, un om bun care ținea cu ambii, voia ca Zâna și Vrăjitorul să fie prieteni. Voia să aranjeze o întâlnire între ei și să se împăce. Întâlnirea era simplă, trebuiau să se așeze pe cele două scaune, denumite scaunele de împăcare, din lemn, și să discute. Trebuia să fie și Omul Anotimpurilor prezent alături de ei ca să nu se iște vreo discuție aprinsă. Însă ce nu știa Zâna era că Vrăjitorul îi întinsese o capcană. Sub scaunul pe care urma să se așeze Zâna, acesta pregătise o groapă plină cu viermi devoratori de anotimp.

Sosi și ziua întâlnirii. Omul Anotimpurilor, îmbrăcat într-o mantie lungă și strălucitoare, îi pofti pe cei doi să se așeze.

- Bine ați venit! spuse Omul Anotimpurilor.

- Bine te-am găsit! răspunseră aceștia.

- Vă rog să luați loc pe scaunele mele de împăcare!

Zis și făcut. Se așezară, iar Vrăjitorul nu înțelegea de ce Zâna nu a căzut în groapă. Se pare că Omul Anotimpurilor stătuse pe locul ei și fusese prins de viermii devoratori de anotimp. Pentru că Omul Anotimpurilor dispăruse, dispăruseră anotimpurile, dar și zânele și vrăjitorii altor anotimpuri.

Ajunși la judecată la poarta Raiului, Dumnezeu îl trimite pe Vrăjitorul Primăverii în Iad, iar pe Zâna Iernii în rai deoarece era o ființă nevinovată, gîngășă și pură.

Ei bine, dragii mei, aceasta a fost povestea de astăzi! Sper că v-a plăcut și nu uitați: fiți buni unii cu ceilalți! Din bunătate se nasc lucruri frumoase.

ÎNTÂLNIRE CU ZÂNELE PRIMĂVERII

Lupan Emma- Elena,

Clasa. a III-a C

Prof. coordonator: Rugă Nadia- Loredana

Într-o zi frumoasă de primăvară, gemenele Annie și Lucy sunt afară, sub seninul razelor de soare și se bucură de parfumul seducător al naturii. În jur, sub căldura primăverii, totul se trezește la viață, iar ziua înflorește albastră încă de la primele ore ale dimineții de martie. Iarba fragedă înverzește, împrăștiind miresme dulci de primăvară, iar natura se dezmoștește din somnul lung de peste iarnă.

Gemenele merg în pădure să culeagă flori multicolore. Dintr-odată, fetele văd o minunată floare, din care un curcubeu vesel se revarsă. Merg într-acolo și, deși-s puțin înspăimântate, vor să culeagă floarea care le-a atras atenția. Atunci o zână apare și le imploră:

- Vă rog, nu rupeți această floare! Este o lalea magică. Acolo, între petalele sale, trăiesc mii de zâne mici și vioaie.

Annie și Lucy nu înțeleg strigătul zânei. Aceasta însă nu renunță și le invită prin semne insistente în interior. Acolo totul era de neînchipuit. Mii de ființe minuscule alergau sprintene de colo-colo. Unele curățau floarea, altele făceau dulceață de curcubeu..., însă toate erau coordonate de cea mai strălucitoare, regina. O chema Zâna Verde și emana raze reflectorizante din păr.

Fetele au petrecut împreună cu zânele ore întregi, și-au împărtășit gânduri și temeri. Se bucurau că și-au găsit noi prietene.

Afară timpul trecea lent însă, dându-și seama că trebuie să plece, și-au luat la revedere și le-au promis că vor reveni cât de curând. Zâna Emily a făcut o magie și vântul le-a purtat pe dealurile înverzite spre casa lor.

Fetele nu au povestit acasă aventura lor, dar le vizitau des pe zâne și le ajutau la treburile zilnice.

Emily s-a gândit să le răsplătească și să le facă zâne și pe ele. Gemenele au fost bucuroase de noile roluri. Annie era zâna care o ajuta pe Zâna Verde cu decorarea grădinii fermecate, iar Lucy era zâna care coordona echipa de adunare a polenului. Au primit costumele potrivite pentru funcția fiecăreia și și-au îndeplinit misiunile cu mare plăcere și seriozitate câțiva ani.

Într-o zi, plimbându-se prin pădurea umbroasă, au găsit un copil ce admira floarea magică. Prietenos din fire, acesta s-a recomandat. Îl chema Filip. Iubea pădurea ca și ele. La plecare, le-a oferit un bob maroniu în dar.

Gemenele l-au plantat în frumoasa lor grădină. Peste luni de zile, acea floare s-a dovedit a fi un ghiocel. Annie și Lucy s-au decis să îl ajute și să-l țină într-un ghiveci. I-au pus numele Albișor.

Anii treceau și Albișor era din ce în ce mai semeț, mai vesel și mai harnic. Plantat în grădina magică, el a devenit vestitorul Primăverii. Cu toții făceau o treabă minunată în pădure.

Chiar și astăzi, când Albișor își ridică vioi căpșorul mic și gingaș să-l mângâie razele blânde ale soarelui, pădurea întreagă revine la viață. Zânele zboară vesele din floare-n floare trezindu-le din somnul profund al iernii, păsărelele își încep trilurile, vântul le acompaniază cu foșnet blând, iar gemenele admiră frumusețile primăverii. Annie și Lucy au înțeles că doar iubind natura, îi poți simți cu adevărat magia.

CARTEA MAGICĂ

Militaru Ana Maria

Clasa a III-a B

Profesor coordonator: Nicolae Ioana

Într-o dimineață minunată de primăvară, Ana se juca în grădină împreună cu micuța ei cățelușă, Foxy. Din podul casei se vedea o lumină ciudată.

Ana urcă în pod. Acolo găsi o carte mare și aurie. A luat-o și a coborât cu ea în grădină. Împreună cu Foxy a deschis-o. S-au trezit într-o lume tare ciudată, formată numai din dulciuri. Fetița nu a fost prea încântată și i-a spus cățelușei:

- Te rog, nu mânca nimic din ce vezi aici!
- Ana, te rog, lasă-mă să gust măcar puțin!
- Nu! Este periculos pen... Stai, poți vorbi?!
- Da! Se pare că aceasta este o lume magică!

-Interesant! Nu pot să cred!

-Hai să explorăm această lume!

-Hai!

Și au pornit pe o cărare multicoloră. Pe drum zăriră un portal. În acel portal se vedea o pădure colorată. Imediat au sărit în el. Au ajuns într-o pădure cu copaci multicolori și multe curcubeie pe cer. Amândouă se minunară.

Pe un curcubeu zăresc un unicorn. Foxy strigă la el, dar unicornul nu răspunde. Micuța s-a supărat, dar în acel moment a apărut o zână care le-a spus :

-Sper că v-a plăcut această aventură!

-Sigur!

-Acum, trebuie să mergeți acasă! Am auzit că părinții voștri sunt îngrijorați.

-Bine!

Atunci, zâna a făcut o magie și a apărut un portal.

-Săriți!

Ana și Foxy au sărit și s-au trezit acasă. Cartea s-a închis și pe copertă a apărut acest titlu: "Aventurile Anei și ale lui Foxy "

PRAFUL MAGIC

Panaete Daria- Maria,

Clasa a III-a C

Prof. coordonator.: Rugă Nadia- Loredana

Era odată o zână care trăia în tărâmul îndepărtat al văzduhului fără sfârșit. Ea iubea chimia și în fiecare zi făcea praf pentru creșterea florilor. Zâna se numește Ioana, dar toți ceilalți îi spuneau Julie.

Într-o zi, ea a obținut un praf strălucitor din extract de nori și sunete de zurgălăi, din care a răsărit o floare ca un clopoțel alb. Zâna l-a numit ghiocel.

-Julie! strigă prietena ei, Anna. Ce faci ? Te-am căutat în poiana luminată, dar nu te-am găsit.

-Bine! spuse ea bâlbâindu-se, cu ochii ațintiți spre bolulețul cu praf de ghiocel.

-Ce-ai descoperit acolo ? întrebă Anna.

- Uite ! spuse ea ridicându-l spre ochii Anei. Este un clopoțel alb cu tulpină. L-am numit ghiocel.

- Hai să-l punem pe o sămânță ! continuă Anna luându-i bolulețul din mână.

- Mai întâi i-l arătăm profei de magie, spuse Julie luându-și înapoi praful magic. Merse cu el în camera misterioasă unde se afla doamna profesoară.

- Doamna Michen, am făcut acest praf din extract de nori și sunete de zurgălăi, spuse zâna uitându-se țintă spre bol.

- Este un praf uluitor. Așteaptă un moment! spuse doamna, căutând ceva în dulap. Peste câteva secunde aceasta scoate o sămânță cât degetul .

- Bine... spuse zâna nedumerită.

- Gata, am terminat! spune doamna Michen, în timp ce scutura praful de ghiocel peste sămânță.

- Bun, acum așteptăm primăvara să vedem ce iese.

Când razele de soare începeau să prindă putere și să topească zăpada din tărâmul îndepărtat al văzduhului fără sfârșit , nici o floare nu îndrăznea să scoată capul din pământul încă înghețat. Numai clopoțelul alb prinse puteri nemaivăzute la atingerea suavă a razelor de soare și-și ridică privirea semeață spre cer.

Cu rădăcini puternice și pline de seva dulce a bobului magic, se înalță voinic pe o tulpină dreaptă, întâia floare a Primăverii.

Văzând curajul lui și celelalte flori au spart apoi scoarța tare de pământ ce le acoperea și au ieșit la suprafață pentru a se bucura de căldura anotimpului Primăvara.

Zâna Julie a pus praful magic în palma sa și l-a suflat cu putere peste întreg pământul trimițând astfel în lume vestitorii Primăverii.

CASA DIN UNIVERS

Călin Teodora

Clasa a III-a B

Profesor coordonator: Nicolae Ioana

Un suflet de copil, o familie, o călătorie....

Un copil privește într-o oglindă. Ce vede? Se vede pe sine, își vede sufletul? Își vede trecutul sau viitorul sau acestea sunt totuna?

Îi este dor? De ce îi este dor? Îi este dor de mama lui, de tatăl lui, de familie. Unde este familia lui? Unde este Casa lui?

Lasă oglinda în spate și pornește spre Univers, spre Universul lui! Se întâlnește pe drum cu amintirile, întâi cu amintirile dragi, apoi cu cele triste. Melancolia îl cuprinde gândindu-se la plimbările cu tatăl său prin parcul din fața blocului sau la vizitele cu mama sa la bunici.

Ajunge la excursiile cu părinții la mare, după care se întoarce către vacanțele din satul bunicilor. Toate se derulează amestecat. Nu știe când a plecat și nici când se va întoarce, dar îi place această călătorie. Îi place că își regăsește părinții, bunicii, viața sa până într-un anumit moment.

Zboară, face pași și navighează în același timp; este lumină pe acest drum, dar seară în sufletul său.

Se întoarce acasă, la casa din Univers! Privește din nou în oglindă.

A fost o plimbare minunată! Va mai face asta și mâine.

El este Radu. Este clasa a șaptea la o școală din România. Părinții lui muncesc în străinătate de câțiva ani!

Este ajutat de o mătușă mai apropiată.

El știe că singurul drum bun este învățătura. Viața l-a făcut puternic foarte devreme!

PRIETENIA

Butarița Sofia- Elena,

Clasa a III-a C

Prof. coordonator: Rugă Nadia- Loredana

Într-o zi, în grădină, o buburuză stătea liniștită pe frunza unui toporaș. Aceasta a fost deranjată de o albinuță, care a venit să ia polenul din floare. Buburuza supărată a zis:

- Hei, de ce mă deranjezi? Nu vezi că mă relaxez?

- Bună! Îmi pare rău, dar acesta este scopul meu, să strâng polen.
  - Bine, te iert de data aceasta, spune ea în timp ce încet, încet se retrăgea cu tristețe.
  - Stai, nu pleca! Vrei să fim prieteni?
  - Umm....., a stat buburuza pe gânduri. Bine. Mi-ar prinde bine un prieten!
  - Vrei să mergem să ne jucăm?
  - Sigur! răspunde buburuza entuziasmată.
  - Hai să mergem! Mai avem mult până în pădure. Până ajungem, hai să simțim parfumul naturii înflorite!
  - Stai, unde mergem? De ce în pădure? spune buburuza panicată.
  - Nu te speria! Este o surpriză.
- Au mers ele ce au mers și au ajuns într-un luminiș minunat.
- Uite, simte și tu aerul înmiresmat al pădurii!

S-au jucat până a venit noaptea rece, apoi s-au hotărât să doarmă la albinuță. Au petrecut toată noaptea povestind multe întâmplări haioase. Dimineata, când s-au trezit, au plecat la plimbare pentru a se bucura de seninul razelor de soare și de parfumul florilor gingașe de pe cărare.

Când s-au întors acasă, au băut o limonadă rece făcută de ele, apoi s-au dus să se joace în grădină cu prietenii lor, fluturașul și greierașul. Mai târziu, au plecat acasă foarte obosite. Ele au decis să se vadă și noaptea următoare pentru a urmări stelele luminoase de pe cer și pentru a se bucura de misterul întunericului.

Așa au continuat să se vadă în fiecare zi, să-și împărtășească secrete și să se joace împreună. Și-au dat seama că prietenia este cea care îți poate aduce zilnic zâmbetul pe buze.

SPIRIDUȘUL ȘI GHIOCELUL

*Teuceanu Ștefan Mihai,
Clasa a III-a C*

Prof. coordonator: Rugă Nadia Loredana

Era o zi însorită de primăvară. În pădurea cea mare mirosea a verdeață, mirosea a curat și a proaspăt. Aerul înmiresmat al pădurii era purtat peste toată întinderea de pământ de un vânt lin și duios.

Soarele primăverii se înălța biruitor și strălucea vesel deasupra naturii care tocmai ce se trezea la viață. Sub revărsarea de lumină a soarelui, pădurea se transformă într-un loc plin de magie. Firele de iarbă se răsfață sub căldura soarelui, ghioceii fragili și gingași își împrăștie în aer miresele îmbătătoare, iar copacii înverziți sunt însuflețiți de animăluțe vesele.

Pe tărâmul magic al pădurii, ascuns printre familii de ciuperci, trăia un spiriduș mic cât un fir de iarbă. Ei bine, într-o zi acel spiriduș s-a hotărât să își facă prieteni noi. În drumul său spre izvorul vrăjit din inima pădurii, întâlnește un ghiocel ce era de zece ori mai mare decât el.

Fără să stea pe gânduri, spiridușul îl întreabă:

-Bună ziua! Cum este acolo sus?

-Bună! Ei, spiridușule pitic, aici sus este foarte cald și plăcut. Poți vedea până și razele soarelui, frumusețea florilor multicolore și poți auzi zarva mare pe care pasările o fac pe cer!

-Pot, te rog frumos, să mă cațăr și eu pe tulpina ta pentru a putea vedea toate aceste minunății? Aici jos la mine, eu fiind atât de mic, nici soarele nu poate ajunge.

-Desigur! zise floarea entuziasmată.

Când auzi una ca asta, spiridușul se urcă așa de repede încât ghiocelul nici nu îl simți.

Odată ajuns sus, spiridușul se gândi în sinea lui: „Aș putea trăi aici pentru totdeauna. Niciodată nu am simțit soarele așa de cald și de aproape de fața mea, niciodată nu am văzut toate culorile florilor și mai ales niciodată nu am putut zări un curcubeu”.

Cu un glas tremurând de emoție spiridușul spuse către noul său prieten:

-Este așa de frumos aici! Îmi permiți, te rog frumos, să îmi fac și eu o căsuță mică pe petalele tale gigantice? Promit să fiu atent și să nu îți fac nici un rău.

-Sigur că da! Petalele mele te vor apăra de ploaie sau de soarele puternic. Chiar mă simt singur câteodată și un prieten este exact ceea ce am nevoie. Sper ca acesta să fie începutul unei prietenii frumoase.

Spiridușul se simți atât de fericit ca în sfârșit își găsisse un tovarăș și mai ales unul care avea să îl ajute să descopere toate minunile lumii.

Cei doi, de acum buni prieteni, stăteau de vorbă în fiecare zi despre noile lor descoperiri, dar mai ales în fiecare noapte. Atunci admirau pe cerul adormit miile de stele ce pâlpâiau stingher și lumina jucăușă a lunii, astrul suprem al nopții.

Ce loc magic poate fi pădurea!

ZÂNA GHIOCEL

Pavel Raisa Maya Beatrice,

Clasa a III-a C

Prof. coordonator : Rugă Nadia Loredana

Într-o zi de primăvară a înflorit un ghiocel. Această floare imaculată și-a deschis petalele gingașe și din interior a apărut o zână foarte frumoasă cu aripi străvezii. Zâna a ieșit din ghiocel să se bucure de parfumul florilor multicolore.

În timpul acesta, prin iarbă se plimba o buburuză voioasă. Cum s-au întâlnit, s-au și împrietenit pentru că ambele erau vesele și vorbărețe. S-au plimbat și s-au bucurat împreună de razele calde ale soarelui, de verdele firului de iarbă, de roua dimineții. Buburuza i-a dat și un nume, Zâna Ghiocel.

S-a lăsat seara. Buburuza și Zâna Ghiocel trebuie să meargă acasă. Gărgărița nu avea casă, așa că a dormit la Zână.

Porțile zilei se deschid. Seninul razelor soarelui sosește pe Pământ. Cele două ies afară la joacă. Au petrecut astfel mult timp împreună.

Într-una din zile, Buburuza și Zâna Ghiocel au mers într-o drumeție la munte. Peisajul era mirific. Zâna a găsit o hartă. A luat-o și au urmat drumul marcat pe ea. Buburuza era fascinată. Au mers pe munte. Sus în vârf era o peșteră. Acolo era o comoară. Buburuza și Zâna au deschis cufărul. Înăuntru era un spiriduș. Alături de spiriduș au mers acasă pe câmp.

Noul lor amic era uimit de frumusețea peisajului. Fusese închis în cufăr de o vrăjitoare rea și nu mai văzuse de câțiva ani lumina soarelui. Era atât de fericit că scăpase și le era atât de recunoscător celor două!

Cerul era curat și luminos, mirosea a iarbă verde. Cei trei au mers la izvorul ce susura duios în vale. Apa sa era cristalină și numai bună de băut. S-au înviorat cu apă proaspătă, au povestit, s-au jucat, apoi și-au continuat veseli drumul.

Când au ajuns acasă, au adormit împreună afară, cu ochii la cerul înstelat.

Pentru că venea luna martie, luna Mărțișorului, a doua zi s-au hotărât să facă mărțișoare pentru prietenii lor. A durat o vreme până au terminat, însă erau foarte mulțumiți de rezultatul muncii lor. Au organizat o petrecere și, în semn de prețuire, au dăruit mărțișoare tuturor.

Seara, au pregătit împreună brioșe cu ciocolată. După ce le-au savurat, s-au gândit să se distreze puțin, așa că au umflat baloane și s-au jucat cu ele până au obosit. S-au culcat liniștiți știind că următoarea zi îi așteaptă noi aventuri și jocuri alături de minunații lor prieteni.

ZÂNA PRIMĂVERII

Cristescu Teodora,

Clasa a III-a C

Prof. coordonator: Rugă Nadia- Loredana

Într-o zi, Maria a observat ceva ciudat zburând pe deasupra florilor din grădina casei. Era o zână a primăverii!

Fetița se apropie tiptil, tiptil, se așază pe iarba moale și începu să observe cu cât de multă grijă deschidea zâna fiecare floare și o îndrepta spre soare ca să crească mare și frumoasă. Curând, micuța creatură își termină treaba fără să observe că Maria se ascunsese în spatele unui copac și urmărirea cu interes toată activitatea. Fetița își dorea foarte mult să cunoască pe cineva de pe tărâmul zânelor.

Deodată, zâna începu să zboare spre pădure. Fata o urmări până la un loc ferit de privirile oamenilor. Zâna nu a observat că este urmărită până când cele două au intrat în pădure. Acolo era liniște, nu se auzea niciun zgomot al orașului, dar Maria a călcat pe o creangă: fata a tresărit, iar zâna s-a oprit brusc. S-au întors încet, una cu fața spre cealaltă, s-au uitat una la alta pline de curiozitate până când, fetița, cu un glâscior stins, zise:

- Cum . . . cum te numești?
  - Eu sunt Katerina. Tu cine ești?
  - Mă numesc Maria și îmi place mult numele tău, Katerina!
  - Mulțumesc! Și Maria este un nume frumos!
  - Mă întrebam, cum de reușești să zbori atât de repede? Și de ce îți sclipesc aripile? Din ce este făcută rochița ta? Și care e culoarea ta preferată? Ai surori sau frați? Ei cu ce se ocupă?
  - Maria, ești foarte curioasă! Îmi place de tine! Noi, zânele, tot timpul zburăm repede pentru că avem multă treabă. Aripile îmi sclipesc din cauza magiei unice pe care noi, zânele, am primit-o de la lumina soarelui. Rochița mea este făcută din petale de ghiocel și îmi place mult culoarea verde.
  - Și mie îmi place verdele pentru că este culoarea naturii.
  - Surorii mele îi place galbenul pentru că este culoarea soarelui luminos. Ei îi place să picteze frunzele și petalele florilor în diferite culori.
  - Ce frumooooos!!! Eu nu mă prea pricep la pictat, dar îmi place să mă joc cu prietenii mei în aer liber, să alerg prin pădure și să admir florile firave și multicolore.
  - Vrei să ne jucăm împreună prin pădure?
  - Da, știi să joci leapșa?
  - Cum să nu? Crezi că poți să mă întreci?
  - Hai să încercăm! Urmeză-mă!
- Ele au alergat și au alergat până ce s-a făcut noapte și au obosit.

- Trebuie să plec acasă, Katerina! zise Maria, obosită.
- Bine! Mâine ne întâlnim din nou în pădure? Știi marele stejar de culoare albastră?
- Da, cred ca am mai fost acolo! La revedere, Katerina! Ne vedem mâine!
- Pa! Pe mâine, Maria!
Fetele se despart cu gândul de a se revedea a doua zi. Fiecare e încântată că și-a făcut o nouă prietenă.

GRĂDINA BUNICII

*Prof.înv.primar Rugă Nadia- Loredana
Școala Gimnazială Nr.1 Bragadiru, Ilfov*

Este dimineată. În grădina bunicii miroase a proaspăt. Razele blânde ale soarelui își croiesc drum printre crengile răzlețe ale copacilor. Pământul scaldat în roua dimineții tresare în brazde ocrotindu-și bogăția. Firișoare gingașe de iarbă se ridică semețe scuturându-și lacrimile reci.

O buburuză somnoroasă își desface aripile amortite.

Bunica e aici, prima, ca-ntotdeauna. Este momentul ei preferat din zi. Privește în zare. Cerul și pământul se îmbrățișează tainic. Mâța i se-mpletește printre picioare cerând mâncare.

Bunica n-o bagă-n seamă. Este cufundată în visare. O adiere ușoară îi brăzdează fața. Șuvițele îmbătrânite de timp îi cad pe umerii gârbovi.

- Te așteptam, Primăvară! șoptește ca pentru sine.

Timpul s-a oprit o clipă. Liniștea cuprinde grădina. Bunica își umflă pieptul. Ochii ei blajini se umplu de lacrimi.

- Ce e cu mine? oftează prelung.

Privește departe, spre câmpul întins. În zbor lin se apropie o rândunică.

- Da, draga mea, e timpul să te întorci. Ți-am dus dorul!

Zâmbește suav.

- Grădina e un loc magic cu siguranță, își spune ea și-și continuă drumul pe cărarea bătătorită.

Drumul șerpuit o duce spre casă.

-Bună dimineata, piscoiaș! Știu că ți-e foame. Hai să vedem ce găsim de mâncare!

Ghemul cafeniu de blăniță o urmează. Boticul lui pufos adulmecă zarea.

În pași domoli, natura prinde viață.

Curtea bunicii e plină de animale de tot felul. Miorlăitul mâței le-a trezit și pe ele.

Acum își dezmoțesc piciorușele și ies din culcuș. E o nouă zi. Bunica revine la treburile obișnuite și merge să le dea binețe. Cu mâinile brăzdate de vreme, trebăluiește de zor.

- Bunico, vino să vezi! se aude strigătul unei fetițe cu cărlionți aurii. Au răsărit ghioceii!

Bunica zâmbește. Știe. Știe că iarna nu mai are putere.

- Prințesa bunicii, ghioceii vestesc sosirea primăverii. Să-i primim cum se cuvine!

Bătrâna și nepoțica mângâie florile gingașe.

- Să nu le rupi! spune ea. Își așteaptă suratele.

Într-adevăr, după câteva zile curtea s-a umplut de flori imaculate.

Vremea s-a încălzit, păsărelele și-au început trilurile, copacii au înmugurit, parfumul florilor multicolore se răspândește în zare, iar bătrâna este tot mai voioasă. Primăvara a pus stăpânire pe grădina bunicii.

- Draga mea, vezi tu, fiecare perioadă are frumusețea ei și trebuie să prețuim fiecare clipă. În câțiva ani și tu vei crește și vei deveni școlăriță. Vei petrece mai multă vreme la școală, cu colegii. Preocupările tale vor fi altele, dar este important să nu uiți să-ți faci mereu timp pentru suflet, iar hrana sufletului este natura cu minunățiile ei.

- Bunico, dar te am pe tine. Știu că vei avea mereu grijă să mă bucur de magia primăverii așa cum o faci tu de atâția ani.

În brațele drăgăstoase ale bătrânei, nepoțica se scufundă în visare...

- Ai văzut berzele? S-au întors la cuiburile lor...și liliacul înmugurește...uite, rândunelele caută hrană pentru puii lor...

Bunica ascultă glasul cristalin al nepoatei și-i mângâie pletele rebele. Susurul izvorului își împletește cântecul cu adierea vântului înmiresmat.

Ce loc minunat este poala bunicii!

O ÎNTÂMPLARE NĂSTRUȘNICĂ

Nicu Iarina

Clasa a III-a B

Prof. coordonator: Nicolae Ioana

Într-o seară călduroasă de vară, părinții și fratele meu erau plecați în vizită la niște prieteni, iar eu am rămas singură acasă. În acest timp, pentru a nu mă plictisi, împreună cu jucăriile mele de pluș am pus în scenă diferite piese de teatru.

Când nu mi-a mai venit nicio idee, l-am luat în brațe pe Cocos, ursulețul de pluș și m-am cocoțat pe pervazul ferestrei de la camera mea. După câteva minute mi-a atras atenția o scorbura dintr-un copac aflat în spatele blocului. Curioasă din fire, am coborât imediat din apartament și m-am suit în copac. Înăuntrul copacului am descoperit un tobogan și am luat hotărârea să cobor. Viteza cu care am alunecat mi-a încântat toate simțurile. La capătul lui am găsit o poartă, am deschis-o cu grijă și am pășit într-o grădină magică. Aici erau niște oameni neobișnuiți care arătau ciudat, dar erau foarte prietenoși. Un copil zglobiu a intrat în vorbă cu mine și astfel am aflat că sunt în anul 2985, pe o insulă din statul Peru, iar localnicii se ocupă cu fabricarea mașinilor zburătoare. Aceștia mi-au arătat căsuțele în care locuiesc. Erau construite din sticlă având formă de animăluțe. Animalul de companie, cel mai frecvent întâlnit este unicornul roz sau mov cu o stea în frunte. Flori înalte și minunate creșteau la tot pasul. Când treceai pe lângă ele aveai impresia că-ți zâmbesc.

După câteva ore petrecute în compania lor, am fost condusă la tobogan și, înainte de a ne despărți, mi-au dăruit un caiet și un stilou fermecat spunându-mi că, atunci când îmi va fi dor de ei, dacă scriu un mesaj în caiet, acesta va ajunge la ei.

Ajunsă acasă mi-am dat seama că a fost cea mai frumoasă călătorie a mea, imaginară bineînțeles.

O PLIMBARE PRIN ORAȘ

Mocanu Matei

Clasa a III-a B

Prof. coordonator: Nicolae Ioana

Într-un mic orașel de lângă capitală, într-o casă de pe strada cu bujori locuiește un băiat împreună cu familia sa. Un băiat nici mic, dar nici mare, un băiat de zece ani căruia-i place să deseneze. Numele lui este Matei. Surioara lui este domnița

Emma, care-i o fetiță blondă și cam bucălată. Matei și Emma nu locuiesc singuri în casa lor mică, ci cu domnul tata și cu doamna mama.

Într-o senină zi de primăvară, lui Matei îi veni un gând răzleț.

-Voi merge într-o excursie azi!

I-a întrebat pe doamna mama și domnul tata dacă are voie să meargă, însă i-a convins foarte greu pentru că acesta locuia la douăzeci de km de casa lui Matei. După insistente rugăminți l-au lăsat spunându-i să fie foarte atent ca nu cumva să i se întâmple ceva pe drum.

După ce și-a pus în rucsac o sticlă cu apă, telefonul, caietul de schițe și căștile, a plecat la drum. A mers doi km până la stația de autobuz și apoi s-a urcat în el și s-a așezat pe un scaun lângă o bătrânică.

- Ziua bună! Mă numesc Matei și merg la un prieten foarte bun din București.

- Bună să-ți fie inima, tinere! Pe mine mă cheamă Natalia! Încântată!

- La fel!

- Eu merg la nepotul meu!

- Oh! Trebuie să cobor! Am ajuns la stație. Mi-a părut bine. La revedere!

- La revedere, tinere!

Matei a coborât din autobuz și realizează că a ajuns în București, însă își dă seama că îi este și puțin sete. Își scoate sticla cu apă din rucsac și o bău pe nerăsuflăte aproape pe toată.

- Îmi este și puțin foame, o să-mi iau un hot-dog!

- Bună ziua! Aș vrea un hot-dog mare cu sos picant și cu guacamole.

- Bună ziua! Desigur..... poftiți. O zi bună!

- Mulțumesc, la fel!

După ce și-a luat un hot-dog, Matei, a pornit la drum.

Acesta, în drum, văzuse un om talentat ce cânta o melodie foarte frumoasă. Pentru că era bun la suflet, Matei i-a dat cântărețului doi bănuți.

- Cântați foarte frumos, domnule! Sper că vă ajută susținerea mea.

Matei plecase și între timp vizita și chioșcuri, magazine cu suveniruri, fântâni arteziene, făcându-le câte-o poză fiecareia dintre ele. S-a oprit puțin pe-o bancă și și-a ales muzica pe care să o asculte la căști. S-a ridicat și nici un pas n-a făcut căci în fața lui dădea din coadă un cățeluș mic și gingaș.

- Hei, micuțule, vrei ceva de mâncare? Noroc că mi-a mai rămas niște pâine de la hot-dog. Poftim!

Ca să îi întregească festinul, i-a dat și ultimele picături de apă în palmă, potolindu-i setea urecheatului jucăuș.

Cățelul s-a ținut după Matei până la un moment dat, când băiatul traversă strada cea mare și-i pierdu urma. Matei își luase rămas bun de la cățeluș și plecă mai departe.

- Uaaa! Ce frumos este acest turn de apă! Trebuie să-i fac și lui o poză, desigur!

-Așa! Acum am poze cu tot ce mi-a plăcut din călătoria sceașta minunată, îmi voi continua drumul de acum fără oprire. Matei merse și tot merse până când... într-un final ajunsese la prietenul său. Și-a dat seama că bătrânica din autobuz era bunica prietenului său. Bătrânica ajunsese cu 5 minute mai devreme decât Matei deoarece acesta s-a mai oprit din când în când.

Au râș și s-au distrat această seară iar a doua zi Matei a plecat spre casă la familia lui.

Spring Sports Article

*Welcome to the vibrant pages
of our spring sports edition!*

Capota Matei - VIIIth C;

Bratu Remus - VIIIth C;

Nicolae Alin - VIIIth C

Teacher - Danalachi Denise-Iuliana

As nature awakens from its winter slumber, so do the athletes around the world, ready to embrace the warmth and energy that spring brings. In this issue, we celebrate the spirit of competition, the beauty of athleticism, and the thrill of victory as we explore the dynamic world of spring sports.

In the world of spring sports are many different sports that you can practice, some on the ground and other in water, mostly with a ball but other with a paddle.

But for now let's talk about "**Spring Kick Off**" the exhilarating world of

Football in the spring season! As the flowers bloom and the temperatures rise, the football pitch comes alive with the passion, intensity, and excitement that only this beloved sport can bring. In this issue, we invite you to join us as we delve into the heart of the action, from grassroots leagues to professional tournaments, and uncover the stories that make football in spring truly special.

Now that you have learned about, probably, the most popular sport of all allow me to introduce you to the world of one of the defense sports; let's talk about **Martial Arts**.

Martial Arts Mastery is an innovative project designed to promote the practice and appreciation of martial arts. Rooted in tradition yet adapted for modern times, our platform serves as a comprehensive resource for martial artists of all levels, from beginners to advanced practitioners. Through a combination of online training, community engagement, and educational content, we aim to empower individuals to develop their physical, mental, and spiritual potential through the practice of martial arts.

At the end of this article let's talk about one of the water sports - **Water Polo**. **Water Polo** or the miracle of water sports is a competitive team sport played in water between two teams of seven players each. The game consists of four quarters where teams try to score goals by kicking the ball into the opposing team's goal. It is one of the only, if not the only, team sport that is practiced in water. With similar rules to football, it is a unique sport that helps you improve both your sporting and social qualities, but it has many more advantages, such as it helps you learn how to

swim, helps you develop much faster and has many other benefits that would last for many minutes to list them. That's why water polo is a great sport for anyone.

And of course there are many more sports that you can practice, but if you want to know more, come to Secondary School No. 1 Bragadiru to ask the children from this school more about it.

POVESTEA UNUI BOB DE MAZĂRE

Gramă Teodor Florian

Clasa a IV-a E

Prof.coordonator: Antoneag Lavinia Florina

Odată, într-un sat vechi din anul 1989, locuia un băiat pe nume BOB. Fiind un copil foarte creativ, lui Bob i-a venit într-o zi ideea să facă un om dintr-un bob de mazăre. După multe încercări, băiețelul a reușit să ducă la bun sfârșit ceea ce își dorea atât de mult. Reușise să creeze acel omuleț mic dintr-un bob de mazăre. Acel bob de mazăre era un pic mai special pentru că știa să vorbească și să se miște. Fericit pentru invenția sa miraculoasă, băiatul a decis să îl ia la școală să-l prezinte colegilor lui. Când Bob a intrat în clasă cu bobul lui de mazăre vorbitor, el l-a așezat pe banca lui și când să îl ia înapoi în mână, el sări jos și zise:

-Eu sunt Bob de Mazăre și nu îmi e frica de nimic!

Toți elevii clasei erau mirați de ceea ce se petrecea și s-au apropiat de banca băiatului să vadă mai bine. Atunci, clopoțelul care anunța începerea orei s-a auzit. Bob a vrut să ia bobul de mazăre să îl bage în buzunar, dar, chiar în acel moment, ușa clasei s-a deschis și a intrat doamna învățătoare. Mirată de faptul că elevii nu erau așezați în băncuțele lor, s-a apropiat de banca lui Bob. Imediat a observat acest bob de mazăre neobișnuit și a spus:

-BOB, ce cauți acest bob de mazăre în clasa noastră?

Bob a roșit imediat. Crezând că va fi muștrat, el a ales să nu spună adevărul.

-Nimic, doamna învățătoare! Acest bob de mazăre mi-a căzut din buzunar.

După aceea, Bob de Mazăre s-a speriat atât de tare încât a luat-o la fugă sărind pe geam. Băiatul a rămas foarte trist neștiind ce s-a întâmplat cu bobul de mazăre. Dar el a aterizat într-o groapă de pământ din curtea școlii unde a stat ascuns mai mult timp. Încet, încet, bobul a început să înmugurească. La vederea mugurilor, Bob și-a dat seama imediat și a fost foarte bucuros. A început să îl viziteze, să îl ude și să vorbească mult cu el povestindu-i ce alte invenții frumoase a mai făcut.

După o vreme, bobul de mazăre deveni o plantă care a înflorit și a rodit mai multe păstai de mazăre cu mai mulți bobi de mazăre în ele.

În cele din urmă, Bob îi povesti și doamnei învățătoare poveste bobului de mazăre vorbitor. Aceasta a fost foarte mândră și l-a încurajat pe băiat să continue cu invențiile lui frumoase!

BĂIEȚELUL ȘI JOCUL LUI PREFERAT

Zamfir Marian Constantin

Clasa a IV-a E

Prof.coordonator: Antoneag Lavinia Florina

A fost odată ca niciodată, că, de n-ar fi, nu s-ar povesti, un băiețel căruia îi plăcea să stea toată ziua în fața calculatorului și să se joace jocul lui preferat: Roblox. Își puna de cu seară ceasul să sune la ora șapte dimineața, se trezea, se spăla pe ochi și pe dinți și fugea repede la calculator să joace...Roblox. Când trebuia să meargă la școală devenea trist și-și zicea în gând: „O nu, trebuie să merg din nou la școală! Nu imi place școala!”. Când venea de la școală era foarte fericit, își arunca pe un scaun geaca, se descălța în mare grabă și mergea la calculator să joace... Roblox. Avea voie doar o oră de relaxare după școală. Pe urmă trebuia să facă temele primite în acea zi. Bineînțeles că și atunci se întrista. Făcea temele cât putea de repede ca să se întoarcă la joc.

Când venea ora de masă și mama striga „VENIȚI LA MASĂ!”, el se întrista din nou. Mânca repede-repede ca să se întoarcă la... Roblox.

Și venea noaptea! Ora de culcare! Atunci era cel mai rău, trebuia să închidă calculatorul și să-și părăsească „prietenuțel”.

- Mamă, de ce trebuie să închid?
- Pentru că este ora de culcare!
- Dar nu vreau să dorm! Vreau să mă mai joc!
- Du-te la culcare sau ești pedepsit!
- Bineeeeeeeee.

Și așa treceau zilele, una după alta, și băiețelul era când trist, când fericit.

Următoarea zi era o zi de vineri. Trebuia să meargă din nou la școală, dar din fericire era ultima zi de școală din săptămână și urma weekendul!

A venit acasă foarte fericit că urmau două zile libere. Și, ca în orice altă zi, își aruncă geaca și ghiozdanul și merse la calculator.

Veni noaptea, dar el avea voie să stea mai târziu pentru că era weekend.

A doua zi s-a trezit mai târziu. A mâncat ceva repede și s-a dus din nou la Roblox. Însă, ce să vezi? A apărut mama și i-a spus că este pedepsit pentru că a stat prea mult la calculator cu o seară în urmă.

În acea dimineață a fost nevoit să găsească altceva de făcut. Greu! Ce să faci când nimic altceva nu îți place?! Tata i-a propus să meargă împreună cu el și cu sora lui la Muzeul Antipa. „Ce să fac eu acolo?” gândea băiețelul. Totuși, el a fost nevoit să meargă.

I-a plăcut la muzeu și a descoperit că mai sunt și alte lucruri interesante în afară de Roblox. Și de atunci, ei merg în fiecare sâmbătă la expoziții, muzee, cinema, în parc, descoperind lucruri noi.

Dar tot timpul îi e dor de Roblox!

SFATUL MAMEI

Rugă Denis- Valentin

Clasa a IV-a D

Prof.coord.: Popescu Ruxandra- Nicoleta

Într-o zi însorită de primăvară, mama l-a invitat pe Andrei în parc să se plimbe cu bicicletele. Acesta a refuzat-o spunând că ar prefera să se relaxeze în pat la tv. Auzind acestea, mama s-a gândit să profite de ziua frumoasă și să meargă măcar la cumpărături. Se gândea că, între timp, băiatul s-ar putea răzgândi și la întoarcerea poate o va însoți la plimbare.

- Andrei, voi lipsi puțin! Am încredere să te las singur acasă. Te rog să nu deschizi ușa nimănui și mai ales să nu aduci pe nimeni în casă cât nu sunt eu.

- Bine, mamă, așa voi face! Am de gând să văd un film la televizor până te întorci.

- Dorești ceva anume de la magazin?

- Aș avea poftă de niște sticksuri cu smântână și ceapă. Mi le-aș putea lua la școală. Colegul meu a avut săptămâna trecută la pachet. Îmi dai voie să-mi iau și eu?

- Desigur. Acum plec. O să vin repede.

- Pa, mamă!

După ce mama băiatului a plecat, el a mers în pat la televizor.

Nu peste mult timp, aude bătăi în ușă. Se ridică rapid din pat și se duce la ușă.

Prietenul său, Cristi, îl invita afară.

- Andrei, sunt eu, Cristi. Deschide ușa!

- Imediat, a răspuns băiatul fără să-și aducă aminte cuvintele mamei.

- Vrei să ieșim afară împreună?

- Prefer să stau în casă, dar vino înăuntru să ne jucăm pe Play Station!

- Bine. Hai să-i chemăm și pe Răzvan și Mihai!

- Da, de ce nu!

Astfel, Cristi a pus mâna pe telefon și i-a invitat la Andrei acasă.

În scurt timp, au venit și aceștia. Cu toții erau plini de energie. Curioși, au început să se plimbe prin casă. Unul deschidea sertarele ca să caute gustări, altul făcea farse la telefon, Cristi bătea mingea în dormitor...

În timp, băiatul își dă seama că nu era bine ce făcuse și că putea merge afară dacă dorea să se joace cu prietenii, plus că nu ascultase pe mama lui, ceea ce îi displăcea.

Nu după mult timp, intră și mama cu pungile de cumpărături.

- O, dar ce este gălăgia aceasta? Andrei, unde ești?

- Cu capul plecat, băiatul iese din bucătărie. Aici sunt, mamă. Îmi pare rău pentru gălăgie și dezordine. Nu ți-am respectat dorința, nu știu ce a fost în capul meu. Iartă mă! Nici mie nu-mi place ce întorsătură au luat lucrurile.

- Băieți, zice mama, vă rog să vă jucați frumos sau mai bine să mergeți cu toții afară la locul de joacă. Este o zi călduroasă și ar fi bine să respirați aer proaspăt. Eu voi pregăti ceva de mâncare.

Andrei și prietenii săi au mers afară unde s-au jucat în voie. S-a gândit că mai bine o asculta pe mama de la bun început. I-ar fi prins bine o plimbare cu bicicleta prin parc. Acum însă...

La întoarcere, mama i-a spus:

- Nu-mi place să te pedepsesc, dar nu mi-ai dat de ales: săptămâna aceasta nu ai voie la Play Station. Dacă vei citi zilnic din cartea cu povestiri istorice, poate îți micșorez pedeapsa.

- Îmi pare rău, mamă, ai dreptate, îmi merit pedeapsa. Voi citi și mă voi recompensa.

- Bine, Andrei. Chiar mi-aș fi dorit ca astăzi să fi petrecut și noi puțin timp împreună în natură. Știi că în timpul săptămânii avem un program destul de încărcat. Mă bucur totuși că ai ieșit cu prietenii și, până la urmă, nu ai stat numai în casă.

- Mamă, promit că weekendul viitor mergem la plimbare cu bicicletele! Știu că sfaturile tale sunt bune și întotdeauna în beneficiul meu.

După aceste cuvinte, Andrei își îmbrățișează mama. Se gândește cu ce s-o ajute la bucătărie pentru a o vedea veselă și senină cum o știe el.

„- O să fii mândră de mine!” , își spune el în gând.

RĂZBOIUL VIRTUAL

Macavei Ianis

Clasa a IV-a E

Prof. coordonator: Antoneag Lavinia Florina

Au fost odată ca niciodată patru băieți pe nume : Kai, Joy, Sac și Tim.

Kai era un copil înalt, frumos și cu părul castaniu. Lui îi plăcea să poarte bluză roșie și pantaloni roșii. Joy era mai scund, avea ochii albaștri și părul blond, purta o bluză albastră și pantaloni negri. Sac este un băiat drăguț, cu ochii verzi și foarte haios, era îmbrăcat cu o bluză maro și pantaloni maro. Tim era cel mai mic și cel mai supărăcios, dar și cel mai înțelegător din echipă, avea o bluză albă și pantaloni verzi.

Chiar dacă uneori aveau puncte de vedere diferite și fiecare și-l susținea cu tărie pe al lui, cei patru prieteni găseau întotdeauna calea de mijloc și reușeau să păstreze curată prietenia lor. Ei desfășurau foarte multe activități împreună.

Într-o zi călduroasă de vară, cei patru s-au hotărât să exploreze pădurea de pe muntele ce se afla lângă orașul lor. Mergând prin pădure, au observat o deschizătură...S-au apropiat și au descoperit ....o peșteră! Curioși din fire, au decis să intre! Înăutru se aflau foarte multe pietre de diferite culori și mărimi. Ei s-au jucat ce s-au jucat cu ele și, deodată, o piatră mare și strălucitoare s-a arătat. Ei au mers spre ea și au atins-o în același timp. Atunci, o lumină puternică a apărut. Ei au simțit o căldură, dar nu au știut ce înseamnă lucrul acela. Mai târziu, au aflat că acea piatră deținea patru puteri: foc, apă, pământ și fulger. Puterile au fost împărțite celor patru prieteni astfel: Kai a dobândit puterea focului, Joy pe a apei, Sac pe a pământului, iar Tim pe a fulgerului.

În acea perioadă, lumea era pândită de un mare pericol. Lumea virtuală a jocurilor avea să se contopească cu lumea reală, lucru care ar fi schimbat întreaga omenire. Cum băieții erau foarte familiarizați cu lumea jocurilor video au decis că este momentul pentru ca puterile lor să capete sens. Astfel, cei patru prieteni au considerat că misiunea le aparține: trebuiau să elimine un răufăcător care era închis

în lumea virtuală și trebuia să-l distrugă de tot înainte să scape din închisoarea virtuală și să intre în lumea reală. Așa că au decis să intre ei în lumea aceea pentru a scăpa populația de această asuprire. Înainte de a intra au fost atacați de alți răufăcători care voiau să le interzică să intre în lumea virtuală. Aceștia voiau să-i împiedice să-și ducă la bun sfârșit misiunea lor. Dar, folosindu-se de puterile lor, au reușit să înlăture toți inamicii.

Ajunși în lumea virtuală, răufăcătorul i-a descoperit, iar băieții nu și-au mai putut respecta planul și au fost nevoiți să recurgă la alte mijloace pentru a elimina personajul închis. Ei au stat ascunși într-o cameră secretizată până când au fost gata de atac. Apoi, cei patru băieți au decis că este timpul să recurgă la puterile lor. Într-un moment de neatenție al răufăcătorului, aceștia și-au unit puterile și s-au așezat în formă de cerc în jurul lui. Ei au folosit puterile de foc, apă, pământ și fulger în același timp și astfel l-au eliminat pe răufăcător. În timpul luptei au descoperit că sunt mult mai puternici împreună și și-au dat seama că tot ce își vor propune vor reuși mereu.

După aceea, ei s-au întors în lumea reală și au dat de veste întregii populații că pericolul a trecut. Ei au dovedit curajul și bunăvoința de a face lucruri bune.

Cetățenii le-au pregătit o petrecere frumoasă în cinstea lor drept mulțumire. Aceștia i-au numit Ninja.

Kay, Joy, Sac și Tim au fost foarte încântați de noul lor nume și de atunci ei s-au numit "Echipa Ninja".

LEGENDA LUI AZUR

Chirca Mihai Andrei

Clasa a IV-a E

Prof.coordonator: Antoneag Lavinia

Legenda spune că undeva, într-un meleag îndepărtat, există o lume de basm în care dragonii zboară liberi prin sate, fără un război continuu între oameni și dragoni. Așa că, un băiat orfan pe nume Azur voia să plece din satul său natal care era asediat de dragoni ca să ajungă în tărâmul de basm. Părinții lui muriseră din cauza focului unui dragon, care avea atâta putere încât, atunci când sufla, flăcările lui ardeau din temelii câte șapte case odată. Lucrul acesta s-a întâmplat inclusiv cu casa lui, cu tot cu părinții săi înăuntru.

Azur își luase câteva lucruri folositoare, mâncare și apă și o luă la fugă.

-Mori! Bestie fără minte ce ești! zise un bărbat care se lupta cu un dragon.

-Rsssss!

Băiatul fugi să ia niște lemne pe care le zărise, ele erau foarte aproape de bărbatul care purta lupta cu dragonul. Le luă și plecă imediat. Dacă mai întârzia o secundă era și el ars de flacăra. Fugi până când reuși să iasă din sat. După ce ieși, văzu un pui de dragon rănit, pe care îl luă cu el. Găsi o peșteră, puse dragonul jos și

îl bandajă. Apoi așază lemnele pentru foc pe care le găsisese și așteptă ca dragonul să se trezească, poate-poate l-o ajută.

Sosi și momentul așteptat, dragonul se trezi, dar se dădu trei pași în spate, speriat. Azur încercă să-l liniștească, gândindu-se cum să îi explice el unui dragon că el l-a salvat și că are nevoie de ajutor pentru a aprinde focul, însă dragonelul acesta era unul special, care înțelegea limba oamenilor. Avea un cap micuț, cu niște coarne albe, solzi azurii, niște țepi galbeni și o coadă foarte lungă. Dragonelul azuriu aprinse focul imediat. Băiatul încă era uimit că îi putea înțelege limba. Acesta îi spuse că este un dragon normal, că toți ceilalți dragoni sunt vrăjiți de regele dragonilor să nu poată vorbi cu oamenii și că tot el le poruncește să atace oamenii, că în alte timpuri nu era așa, dar de când a urcat pe tron noul rege, le este frică să se lupte cu el, așa că se supun, iar unii mai curajoși și-au creat un tărâm magic, în care el nu poate pătrunde, un loc în care dragonii și oamenii trăiesc în pace, iar el acolo trebuie să ajungă, la părinții lui, pentru că a fost răpit de un dragon vrăjit, dar a reușit să scape după ce dragonul care îl răpise fusese doborât de un om cu o arbaletă.

-Și ce noroc, spuse băiatul, eu tot acolo încerc să ajung! Și îi spune și el povestea lui.

-Dar, să știi, continuă dragonelul, cel ce ți-a omorât familia este chiar regele, iar părinții mei organizează o revoltă împotriva lui cu toți dragonii nevrăjiți din tărâmul magic. Măine sunt așteptați cu toții pentru organizare.

Nu apucă să termine bine fraza, că tatăl lui, ascultându-i glasul și povestea din depărtare, îi înșfăcă pe amândoi și, foarte fericit pentru găsirea fiului, plecă spre ținutul lor. Ajunși acolo, s-au bucurat toți și i-au spus că el este băiatul cel ales din continuarea legendei, care îl va învinge pe dragonul cel rău.

Dis-de-dimineată, îl înarmară pe băiat cu o armură înaripată și o sabie de foc și plecară la luptă. Lupta nu era deloc ușoară, iar dragonii cădeau și de o parte și de alta, iar când văzu cât de mulți se prăbușesc, nervos, dragonel reuși pentru prima dată să zboare, suflând foc fix în ochii regelui, iar Azur, care îl urma îndeaproape, profită de ocazia pe care o crease și, apropiindu-se de el, îi înfipse sabia de foc direct în inimă, rostind furios:

-Asta e pentru că mi-ai omorât familia!

-NUUUUUUUUUUUUU!

Și așa, sub privirile tuturor, legenda se îndeplini și regele cel rău "pieri de sabia de foc a omului cu aripi, Azur", iar alături de prietenul lui azuriu și de noua prietenă blondă, fiica conducătorului din ținut, ajută toți dragonii răniți, dar și pe cei ieșiți de sub vraja regelui să își clădească o nouă viață, printre oameni, ajutându-se unii pe alții la nevoie, așa cum fusese scris să fie de când lumea.

ÎNTÂMPLAREA CARE I-A SCHIMBAT VIAȚA

Antoneag David Alexandru Mihai

Clasa a IV-a E

Prof.coordonator: Antoneag Lavinia Florina

Într-un orașel mic și frumos de lângă București trăia un băiețel pe nume Mihai. El avea 10 ani, era în clasa a IV-a, avea părul blond și scurt, ochii căprui și un zâmbet foarte frumos. El făcea parte dintr-o familie unită, iubitoare, înțeleghătoare și întotdeauna plină de sfaturi demne de urmat.

În vacanța de primăvară, părinții lui au decis să îi facă o surpriză băiatului... să meargă la munte! El a fost foarte bucuros să audă de această surpriză. Ei și-au făcut bagajele și au plecat fericiți spre noi experiențe!

Acolo, ei s-au plimbat prin oraș, au mers la restaurant să mănânce și după aceea la hotel. Camera hotelului avea o fereastră mare, parcă semăna cu o poartă ce se deschidea larg spre culmile munților Făgăraș. De acolo puteai admira în liniște natura cu toată frumusețea ei. Păsările parcă întregeau prin simfonia ciripitului lor această lume de basm.

Următoarea zi au decis să viziteze obiectivele turistice din apropiere și piața orașului despre care se spunea că este cel mai frumos loc din oraș având o istorie fascinantă. În ziua aceea, Mihai a aflat o mulțime de lucruri istorice despre acea zonă.

A treia zi au dedicat-o unei drumeții. Sperau să fie o zi magică asemenea celor care se încheiaseră. Ei s-au decis să viziteze toată pădurea. Au pornit ușor, cu pași mici. Au mai mers ei ce au mers până când Mihai a văzut mai mulți brazi care fuseseră defrișați. Oamenii de acolo tăiau brazii spulberând frumusețea și liniștea pădurii. Mihai cunoștea de la școală că defrișatul este interzis și că este o cauză a dezastrelor naturale și a decis să le spună părinților despre acest fapt. Toți au fost triști la aflarea acestui lucru inadmisibil. Familia a decis, când ajung acasă, să planteze un copac. Ei au încercat să depășească tristețea acestui moment și să-și continue distracția la munte, dar cu acest gând nu prea au putut.

Ajunși acasă, ei au despachetat bagajele. În aceea zi, familia a fost la o pepinieră din apropierea orașului. Acolo, ei au găsit un puiet de pom fructifer. Familiei lui i-a plăcut idea. Au plecat cu el acasă.

Ei au săpat o gropă în grădina din spatele casei. A fost una mare. Pe Mihai l-au ajutat și părinții lui. După aceea, ei au plantat puietul de măr și i-au îngropat rădăcinile. Pentru el a fost foarte emoționant știind că în lume unii oameni iubesc și încearcă să salveze planeta, în timp ce alții o distrug cu bună știință. Ei l-au udat, l-au văruit și iubit.

De atunci, el si-a propus să planteze un copăcel în fiecare an.

Aceasta a fost întâmplarea care i-a schimbat viața!

PRIMĂVARA

Untaru Rebeca

Clasa I E

Prof. coordonator: Nițu Laura

Primăvara este un anotimp minunat! Florile înfloresc și sunt foarte frumoase. Soarele strălucește și încălzește natura. Copacii s-au îmbrăcat în flori înmiresmate. Păsările se întorc din țările calde și cântă armonios. Întreaga natură s-a trezit la viață.

Rebeca, Andreea și Eva sunt în curtea Rebecăi. Fetele culeg multe flori (magnolii, narcise, lalele). Apoi vine pisica Rebecăi, Miți, și fetele o mângâie.

Muți fluturi au venit și zboară în jurul fetelor.

- Eva, Rebeca, vreți să mergem în parc? spune Andreea.

-Desigur! spune Rebeca.

În parc este un lan mare de lalele multicolore: roșii, portocalii, galbene, albastre, violet, roz și albe.

O, nu! A început să plouă! Iar fetele se duc triste în casă. Rebeca se gândește la toate lucrurile care îi plac la primăvară: îi place să alerge pe afară cu tălpile goale, să caute ghiocci și să se bucure alături de familia ei de Paște.

Ploaia s-a oprit iar fetele ies la soarele primăverii.

Primăvara le aduce multă bucurie fetelor!

PRIMĂVARA

Nedelcu Ema Maria

Clasa I E

Prof. coordonator: Nițu Laura

Este o zi frumoasă de mai. Afară este cald. Copiii au ieșit la joacă. Ei zburdă veseli.

Eu împreună cu prietenii mei am mers în parc. Ne-am plimbat cu bicicletele, dar și cu trotinetele. Ne-am jucat cu mingea, am fost și la locul de joacă, unde ne-am dat pe tobogan și leagăn.

După joacă, am făcut și un picnic, care a fost delicios.

Primăvara, florile sunt frumoase și parfumate. Fluturașii sunt foarte frumoși și colorați.

Primăvara este un anotimp minunat!

Aștept cu nerăbdare următoarea ieșire cu prietenii mei în parc.

PRIMĂVARA

Bîcă Alexandra

Clasa a II-a E

Prof. coordonator: Abălașei Natalia

Primăvara a sosit,
Toți copiii au ieșit
Să se joace în grădină,
Unde sunt copacii plini
De flori multe, colorate,
Toate sunt chiar minunate!

IARĂȘI PRIMĂVARĂ!

Vasile Sofia

Clasa a II-a E

Prof. coordonator: Abălașei Natalia

Este iarăși primăvară!
A venit la noi în țară,
Să aducă flori și soare,
Fluturi, păsări călătoare.

Paștele iar va sosi,
Cozonaci vom pregăti,
Copiii s-or bucura
Cadouri când vor lua!

Bunica să pregătească
Ovă roșii, dar și pască.
Noi la masă vom ciocni
Și de Hristos vom vorbi.

A VENIT PRIMĂVARA

Corcodel Lucas Cristian

Clasa a IV-a E

Prof. coordonator: Antoneag Lavinia

Primăvara a venit
Cu verdeață și albine,
Eu alerg necontentit
Printre rânduri de afine.

În pădure am plecat
Doar ciuperci am adunat
Afară s-a întunecat

Și acasă am plecat.

PRIMĂVARĂ

Abălașei Matei

Clasa a III-a B

Prof. coordonator: Nicolae Ioana

Primăvară, ai venit!
Cât de mult te-am așteptat...
Pomul iar a înflorit
Și iarba a înverzit.

Pretutindeni de privesc,
Pe loc mă înveselesc.
Toate florile-mi zâmbesc,
Cu-al lor parfum mă ademenesc.

Păsările ciripesc,
Cuiburile pregătesc,
Cu bucurie muncesc
Pentru puii pe care și-i doresc.

Primăvară, primăvară,
Bine-ai venit în țară!
Copiii ies de-acum pe-afară
Și soarele-i mângâie iară.

BUBURUZA

Rugă Eduard Nicolas

Clasa Preg.A

Prof.coordonator: Radu Niculina

Buburuza Ruza
Ce iubește frunza

A ieșit la soare
Se bronzează tare.

Altă găză mică
Dulce și voinică
E prietenoasă
Spune că-i frumoasă.

O narcisă albă
Înălțată-n iarbă
Cu drag le privește
Și le povestește.

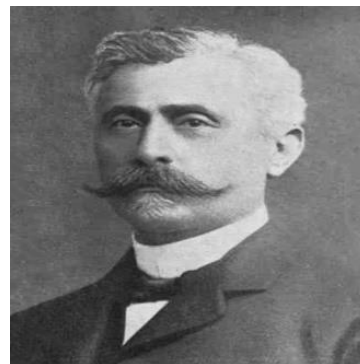
Ce frumos e cerul!
Uite porumbelul!
El adună bețe
Dându-le binețe.

Trei prieteni dragi
Pe un câmp cu maci
Povestesc la soare
Multe istorioare.

ZIUA NAȚIONALĂ A LECTURII

În România, ziua de 15 februarie a fost stabilită ca fiind Ziua Națională a Lecturii. În 14 ianuarie 2022 a fost promulgată legea prin care s-a decis faptul că bibliotecile și instituțiile publice cu responsabilități în domeniile Educație și Cultură trebuie să ofere asistență și sprijin de specialitate în această zi, contribuind la încurajarea lecturii în rândul populației. Ziua Națională a Lecturii are, de asemenea, o semnificație istorică. Pe data de 15 februarie s-au născut două personalități culturale de seamă ale României. Ambele au jucat un rol important în dezvoltarea educației românești, precum și în promovarea lecturii. Aceste două personalități sunt: Titu Maiorescu - politician și critic literar, fondatorul societății literare Junimea și Spiru Haret — renumit matematician și ministru al Educației, cunoscut pentru dezvoltarea sistemului educațional modern al țării noastre.

Pe 15 februarie se dorește ca persoanele de toate vârstele să interacționeze și să participe la numeroase tipuri de activități, atât din punct de vedere academic, cât și cultural. În acest scop, elevii școlii noastre au fost implicați în diverse activități specifice prin care s-a urmărit: stimularea interesului pentru lectura individuală și colectivă în perioada școlară, în vederea dezvoltării și activizării vocabularului și a dobândirii tehnicilor de muncă intelectuală, cultivarea interesului pentru lectură, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

SĂRBĂTORIM ZIUA NAȚIONALĂ A LECTURII

Paica Alexia- Maia
Clasa a V-a F
Prof.coord. Enache Anda-Elena

Cu ocazia Zilei Naționale a Lecturii, am avut privilegiul de a vizita clasele mici și de a le prezenta copiilor minunatele lumi pe care le pot descoperi prin

intermediul cărților. Am împărtășit cu ei povești captivante, personaje îndrăgite și aventuri neînchipuite.

Scopul acestei activități a fost de a le arăta copiilor importanța lecturii și cum aceasta poate influența în mod pozitiv viața lor. Am discutat despre beneficiile lecturii, cum ar fi dezvoltarea abilităților de comunicare, imaginația bogată și înțelegerea lumii din jurul lor.

Am observat cu bucurie cum ochii lor străluceau de entuziasm și curiozitate pe măsură ce le-am prezentat cărți captivante și personaje îndrăgite. Am încurajat întrebările și discuțiile, încercând să le cultivăm pasiunea pentru lectură și dorința de a explora noi cărți și autori.

Într-o lume dominată de tehnologie, este vital să încurajăm copiii să descopere plăcerea lecturii. Lectura nu doar că îi ajută să-și dezvolte abilitățile lingvistice și de înțelegere, dar îi și transportă în lumi fantastice și le deschide orizonturile către noi idei și perspective.

Prin această activitate, am sperat să le plantăm sămânța dragostei pentru lectură, să le oferim instrumentele necesare pentru a deveni cititori și să le arătăm că lectura este o sursă inepuizabilă de cunoaștere și bucurie.

În concluzie, noi am reușit să le deschidem porțile către imaginație și cunoaștere.

ZIUA LECTURII ÎN ȘCOALA NOASTRĂ

Olteanu Laura- Maria

Clasa a V-a F

Prof. coord. Enache Anda-Elena

Pe data de 15 februarie, de Ziua Națională a Lecturii, la noi în școală a fost un eveniment special prin care am încurajat copiii să citească mai mult, cu mai mult drag.

Pe holuri, profesorii au făcut ornamente specifice cu mesaje încurajatoare, tablouri realizate de copii, și, de asemenea, un mic pom realizat din cărți cu luminițe, cu mesajul de a lumina copiilor drumul cel bun.

În acest sens, noi am avut oportunitatea de a le prezenta copiilor beneficiile lecturii, cum de altfel am și făcut, citindu-le câteva fragmente din cărți. Aceștia au fost dornici și au urmărit cu mare interes tot ceea ce le-am prezentat, în acest fel îmbogățindu-și vocabularul, cunoștințele, iar noi am sperat că așa le-am trezit dorința și interesul de a citi și de a intra în lumea minunată a poveștilor, unde totul se termină cu happy end!

Așadar prin această acțiune, am reușit să le demonstrăm copiilor mici, și nu numai, că lectura sau cartea nu reprezintă un întuneric, ci o lumina care se aprinde în fața lor și le arată calea cea bună, calea cu priinți și prințese, vrăji și vrăjitoare, animăluțe magice, unde mereu binele învinge și alungă răul și că, doar citind, ne dezvoltăm vocabularul și de altfel vom ști să alegem calea luminată de bagheta magică a personajelor.

Prin urmare, școala a avut un proiect bine gândit, prin care nouă, copiilor, ni s-a deschis poarta magică a tărâmului fermecat, din care am învățat că doar citind vom zări la capătul tunelului reflexia razelor de soare pe bagheta eroilor, iar astfel zâmbetul copiilor dulce ca mierea a apărut din nou.

ZIUA NAȚIONALĂ A LECTURII

Clasa I A, Clasa a V-a G

Profesori coordonatori: Ghiță Elena , Bîrsan Adela Mihaela

Anul acesta, clasele I A și a V-a G și-au unit puterile într-o abordare integrată pentru a marca Ziua Națională a Lecturii. Astfel, un vizibil schimb de experiență s-a desfășurat, iar cei mari au fost în vizită la cei mici, din dorința de a le împărtăși din experiență proprie, de a le povesti despre cărțile lor preferate și nu numai.

Elevii clasei a V-a G au pregătit activități prin care să stârnească atenția și curiozitatea elevilor de clasa I, iar reacțiile nu au întârziat să apară. Cei mici au fost dornici să afle cât mai multe lucruri despre minunata lume a poveștilor, despre primele cărți citite de către cei mari și despre cum au reușit să își mențină pasiunea lecturii chiar dacă au crescut. Așteptăm cu nerăbdare să ne reîntâlnim și în următorii ani...

VOLUNTARIAT

Un om fericit e acela care face fapte bune! Aceasta e deviza noastră și elevii școlii s-au implicat activ în a duce la bun sfârșit proiecte educaționale menite să aducă bucurie și alinare semenilor noștri.

*În acest sens, Școala Gimnazială Nr. 1 Bragadiru, în perioada 26 – 29 februarie 2024, a desfășurat proiectul **Un mărtișor pentru spital**, știind că *A dăruii este mai înălțător decât a primi!*

Când copiii salvează alți copii, lumea întreagă primește o a doua șansă!

Forța unui copil depășește cu mult puterea de imaginație a unui adult. Atunci când 1800 de micuți se strâng laolaltă și își unesc forțele, mânați de dorința de a ajuta, rezultatul nu poate fi decât extraordinar.

Cei 1800 de supereroi sunt elevii Școlii Gimnaziale Nr. 1 Bragadiru. În cadrul Târgului de Mărtișor, aceștia au confecționat mii de mărtișoare superbe, pe care le-au oferit cetățenilor în schimbul unei donații pentru construcția Clinicii de Psihiatrie Pediatrică Prof. Dr. Alexandru Obregia București.

Proiectul caritabil, derulat de Fundația Metropolis, prin inițiativa Spitale Publice din Bani Privati, constă în construcția unei clădiri de 4 etaje în curtea Spitalului de Psihiatrie Prof. Dr. Alexandru Obregia, investiția fiind de peste 5 milioane de euro. Clinica nou construită va găzdui anual, în sistem de internare continuă, nu mai puțin de 5000 de copii și adolescenți, care luptă cu bolile mintale.

Elevii Școlii Gimnaziale Nr. 1 Bragadiru au demonstrat că implicarea și ajutorul se află în ADN-ul lor și în doar 4 zile au reușit să strângă incredibila sumă de 10.600 de euro pentru alți copii mai puțin norocoși decât ei. Parteneri în acest proiect au fost Inspectoratul Școlar Județean Ilfov, reprezentat de doamna inspector școlar general profesor Adriana Stoica, Primăria orașului Bragadiru, reprezentată de domnul primar Gabriel Lupulescu și Școala Gimnazială Nr. 1 Bragadiru. Acțiunea a fost coordonată de doamna director Denise-Iuliana Danalachi, Prof. Corina Dragomir, de cadrele didactice ale școlii. Nu în ultimul rând, părinții elevilor s-au implicat activ în acest proiect.

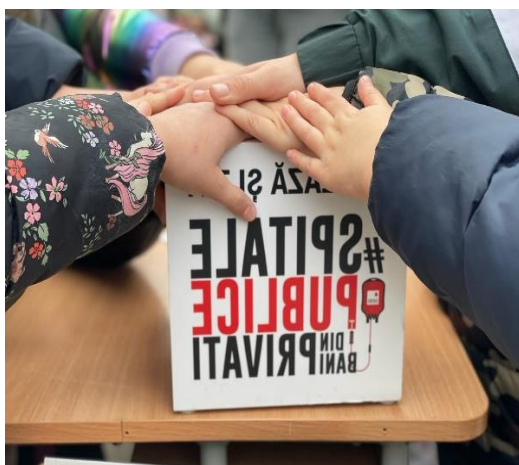
”Am demarat acest proiect împreună cu cadrele didactice, cu gândul la copiii care au nevoie de ajutor. Ne-am unit forțele cu elevii și părinții și am reușit împreună să arătăm că motto-ul care a stat la baza acestui proiect: “A dăruii este mai înălțător decât a primi”, este un țel atins. Împreună, elevi-profesori-părinți, am reușit să confecționăm mărtișoare pentru un spital și totodată să menținem una dintre cele mai frumoase tradiții ale țării noastre.

Mărțișorul, sărbătoarea primăverii și a renașterii naturii, a fost anul acesta pentru elevii școlii noastre și momentul exprimării valorilor insuflăte - generozitatea, empatia, altruismul”, a declarat Dir. Prof. Denise-Iuliana Danalachi.

Codin Maticiu, președintele Fundației Metropolis, a transmis un mesaj emoționant.

”Sunt de nedescris sentimentele și emoțiile transmise de copii. Mai ales de copiii sănătoși, care duc o viață cât se poate de normală și care, totuși, au capacitatea de a înțelege că există și copii bolnavi care au nevoie de ajutor. Și nu doar că înțeleg, ci și fac ceva în privința asta. Dacă așa va arăta societatea când ei vor crește și vor deveni adulți, lumea va fi cu mult mai diferită. Mă închin în fața lor, a părinților și dascălilor care le-au oferit această educație a carității și iubirii de semeni și le mulțumesc”, a declarat Codin Maticiu.

Târgul de Mărțișor a avut loc în incinta Școlii Gimnaziale Nr.1 Bragadiru și în fața Primăriei Orașului Bragadiru. Persoanele care doresc să vină în sprijinul construcției Clinicii de Psihiatrie Pediatrică Prof. Dr. Alexandru Obregia pot accesa site-ul www.fundatiametropolis.ro, secțiunea Donează.

TÂRGUL DE MĂRȚIȘOARE

Paica Alexia- Maia

Clasa a V-a F

Prof. coord. Enache Anda-Elena

Într-o dimineată însorită de martie, am avut privilegiul să particip la un eveniment ce a redefinit semnificația primăverii pentru mine: Târgul de Mărțișoare pentru cauza nobilă a sprijinirii copiilor nevoiași dintr-un spital de psihiatrie. Încă de la primul meu pas pe porțile târgului, am fost cuprinsă de un val de entuziasm și emoție, anticipând o zi plină de conexiuni umane, împliniri și contribuții la o cauză atât de importantă.

Atmosfera vibrantă a târgului m-a întâmpinat cu rândurile sale interminabile de mărțișoare, fiecare lucrat cu migală și dragoste, gata să fie purtat cu mândrie de către vizitatorii dornici să ofere un simbol al speranței și reînnoirii în acest început de primăvară. În mijlocul acestei atmosfere creatoare, am simțit că timpul încetinește, permițându-mi să mă conectez la fiecare detaliu, la fiecare poveste încrustată în fiecare mărțișor.

Și-așa, am început să îmi croiesc drum printre standuri, admirând cu ochii plini de admirație și recunoștință munca deosebită a micilor artiști și meșteșugari locali.

Fiecare mărțișor avea povestea sa unică, fiecare fir și fiecare perlă păreau să mă invite în lumea lor plină de culoare și bucurie. În mijlocul acestei frumuseți, am descoperit că fiecare achiziție nu a fost doar o simplă tranzacție comercială, ci mai degrabă un act de solidaritate și compasiune față de cei mai vulnerabili membri ai comunității noastre.

Și, în cele din urmă, când cortina evenimentului s-a coborât și ultimul mărțișor a fost vândut, am simțit o căldură profundă în inimă, știind că fiecare achiziție a contribuit la o cauză nobilă și necesară. Banii strânși au fost direcționați către sprijinirea secției de psihiatrie pediatrică dintr-un spital, oferind șansa la o viață mai bună .

A fost o experiență care mi-a demonstrat puterea comunității și capacitatea noastră de a face o diferență reală în lumea în care trăim. A fost o zi în care am simțit că primăvara a prins contur cu adevărat, iar lumina speranței a învins orice întuneric. În lumina primăverii, în mijlocul culorilor și bucuriei, am învățat că fiecare gest de generozitate și compasiune contează și că, împreună, putem schimba lumea într-un loc mai bun pentru toți.

*În perioada noiembrie- decembrie Școala Bragadiru a organizat o campanie de strângere de fructe și legume, acestea fiind donate Căminului de bătrâni din Domnești. Donația a fost transmisă de către reprezentanții școlii, printre care și doamna profesor de muzică. Aceasta a mângâiat sufletele bătrânilor instituționalizați printr-un spectacol muzical, însoțită fiind de elevii corului școlii.

„Sunt parte a comunității, pot să mă implic! ” ediția a II-a!

Prof. Danalachi Denise-Iuliana

Relațiile dintre școală și familie sunt fundamentale pentru buna funcționare a sistemului educațional și a succesului școlar al elevilor iar posibilitățile de implicare activă a părinților în viața școlii este necesar să devină o preocupare constantă a instituțiilor de învățământ. Când școala, familia și comunitatea încep să colaboreze, elevii primesc cu adevărat suportul necesar pentru a avea succes în școală și în viață.

Școala și familia trebuie să găsească făgașul colaborării autentice, bazate pe încredere și sprijin reciproc, pe iubirea față de copil, să facă loc unei relații deschise, permeabile, favorizante schimbului și comunicării de idei. Este necesar ca părinții să își schimbe optica pe care o au asupra întâlnirilor din mediul școlar, acestea putând deveni un sprijin real în îmbunătățirea relației dintre părinte și copil, părinte și cadru didactic. Cercetările arată că ” în programele în care părinții sunt implicați, elevii au performanțe mai mari la școală, decât aceleași programe, dar în care părinții nu sunt implicați (Hederson și Nansy, 1995). O bună colaborare între școală și familie se poate realiza prin intermediul parteneriatelor. Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze.

Principiile care stau la baza construirii unei relații de colaborare școală-familie sunt: încrederea, respectul reciproc, valorizarea părinților, abilitarea acestora, comunicarea eficientă, informarea, stabilirea limitelor profesionale, confidențialitatea, egalitatea șanselor.

Formele sub care se poate realiza colaborarea școlii cu familia sunt: ședințele cu părinții, lectoratele, mesele rotunde, activități de tipul ”Școala părinților”, participarea în cadrul proiectelor la activități extrașcolare, aplicarea unor chestionare, consultații individuale, de consiliere.

Rolul profesorului în transformarea educației este esențial în contextul actual al sistemului educațional din România.

Profesorii au o responsabilitate majoră în pregătirea și formarea tinerelor generații, iar contribuția lor poate avea un impact semnificativ în evoluția și dezvoltarea societății românești.

Este foarte important ca noi cadrele didactice să observăm relația dintre părinte-copil în afara școlii, să analizăm și să descoperim care sunt aspectele pozitive și/sau negative. Putem să luăm măsuri potrivite pentru a îmbunătăți deficiențele observate. Aceste activități, oferă posibilitatea părinților și copiilor de a comunica, de a colabora, de a face lucruri împreună atunci când sunt în colectivitate. Bucuria copiilor este foarte mare atunci când sunt alături de aceștia și solicită să organizăm cât mai multe activități în comun.

În vederea unei bune colaborări școală- familie, împreună cu colegii mei, am demarat mai multe proiecte, prin care ne-am dorit să ajutăm atât familiile nevoiașe cât și Căminul de bătrâni Domnești, Iflov. **Săptămâna fructelor și legumelor** reprezintă o ocazie de a oferi o mână de ajutor. De asemenea, cu prilejul Sărbătorilor de Iarnă, corul Școlii Gimnaziale Nr.1, Bragadiru a oferit Căminului de bătrâni un moment artistic plin de magie și de încântare, aceștia fiind martorii unui mic concert dedicat Nașterii lui Iisus.

Atât elevii cât și părinții se implică și doresc să ajute și să facă parte din astfel de parteneriate iar pentru noi relația comunitate- școală primează. Școlile trebuie să planifice și să implementeze programe de parteneriat, pentru a amplifica implicarea părinților. Scopul educației este de a forma un om cu o gândire liberă, creativ și sociabil. Relația activă de implicare și de o parte și de cealaltă, bucuria și tristețea, reușita și eșecul, sunt adevăratele parteneriate, din care elevul este beneficiarul.

Revistă pentru copii, părinți, tutori, bunici, cadre didactice

DIN ACTIVITĂȚILE NOASTRE

ZIUA PĂMÂNTULUI

Clasa Preg. C

Prof.coordonator: Brînză Ionela

Clasa Pregătitoare C, sub îndrumarea doamnei prof. Brînză Ionela, sărbătorește Ziua Pământului în fiecare zi. Semnificația zilei de 22 aprilie –Ziua Pământului, precum și realizarea unor activități cu caracter transdisciplinar care să conducă la formarea unor deprinderi pozitive și a unei atitudini corecte față de mediul înconjurător a reprezentat un prilej de mare sărbătoare la nivelul clasei noastre. Prin activitățile derulate pe parcursul zilei s-au subliniat efectele benefice, dar și influențele negative pe care omul le poate avea față de mediul înconjurător.

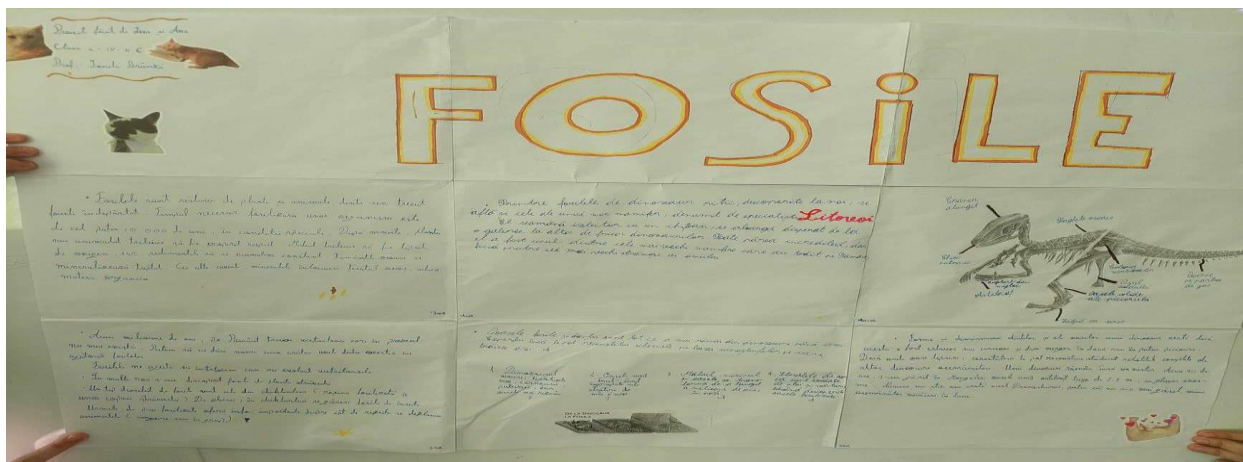
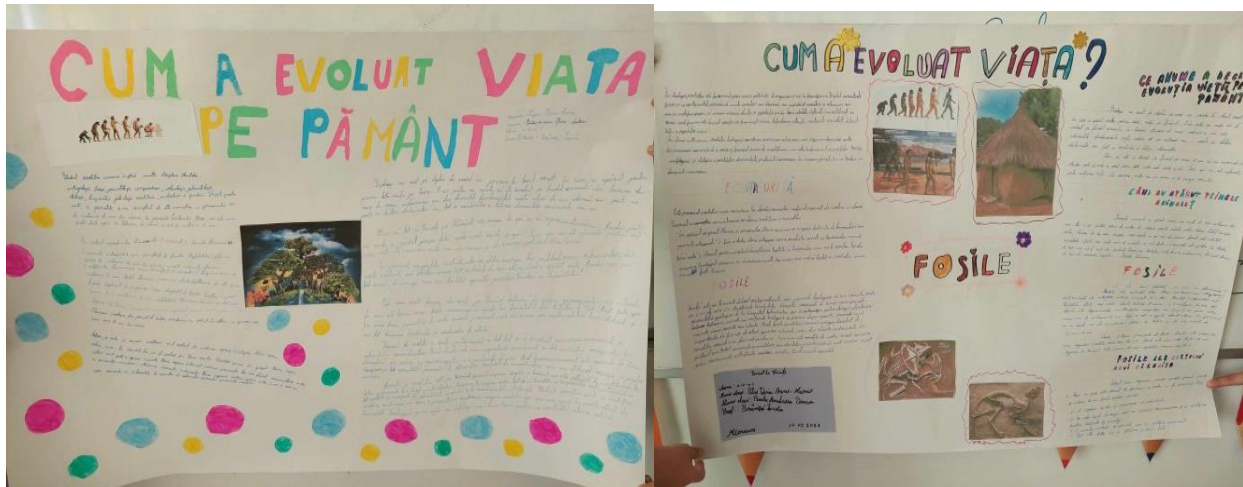
ISTORIA – O DISCIPLINĂ FASCINANTĂ

Clasa a IV-a C

Prof.coordonator: Brînză Ionela

Istoria reprezintă o sursă de inspirație pentru elevii clasei a IV-a C, care au descoperit oportunitatea de a vedea cum viața de zi cu zi s-a schimbat de-a lungul anilor și care au fost factorii care au produs aceste modificări. Este important să

cunoaștem istoria civilizațiilor lumii încă din copilărie pentru a ne înțelege adevărata identitate și pentru a observa mai bine societatea în care trăim.

MINTE SĂNĂTOASĂ ÎN CORP SĂNĂTOS!

Clasa a IV-a C

Prof.coordonator: Brînză Ionela

Elevii clasei a IV-a C au prezentat importanța unei alimentații sănătoase prin proiectele prezentate în cadrul orelor de Științe, Educație Civică și nu numai. După cum bine știm, obiceiurile alimentare sănătoase, corecte, se învață încă din primii ani de viață. Încă de la cele mai mici vârste este necesară introducerea principiilor unei alimentații sănătoase și beneficiile acestora, astfel încât copiii de astăzi să ajungă adulți sănătoși și să aibă o alimentație echilibrată și la vârste mai înaintate.

SPUNEM NU VIOLENȚEI!

Clasa a III-a C

Prof.coord.: Rugă Nadia Loredana

Prof.consilier: Moroianu Sabina

În Săptămâna Altfel, elevii clasei a III-a C au învățat să spună NU violenței verbale sau fizice.

Îndrumați de d-na prof.pt.înv.primar Rugă Nadia- Loredana și d-na consilier școlar Moroianu Sabina, ei au dezbătut situații variate fiind ajutați să găsească cele

mai bune soluții pentru a rezolva pașnic un conflict, un schimb de replici nepotrivit, chiar o agresiune verbală.

Astfel, au descoperit ce fac *Mânuțele amabile* pentru a evita situațiile tensionate, au lucrat în echipă finalizând un minunat puzzle colectiv demonstrând că se pot susține, ajuta, încuraja, completa și s-au distrat jucând *Personality game*. Totul s-a desfășurat într-un mod ludic, dar constructiv, deoarece au mimat emoții, au empatizat, au rezolvat provocări și s-au amuzat ca într-o zi de weekend petrecută în familie sau alături de prieteni dragi.

Ca de fiecare dată, în sprijinul nostru a venit și Poliția orașului Bragadiru reprezentată de d-l Gheorghe care, după o prezentare online detaliată a conceptului de bullying, a răspuns întrebărilor micilor noștri școlari curioși.

A fost o activitate densă, cu invitați speciali, cu materiale deosebite, din care am avut de învățat lucruri importante și care ne-a ajutat pe toți să spunem NU violenței.

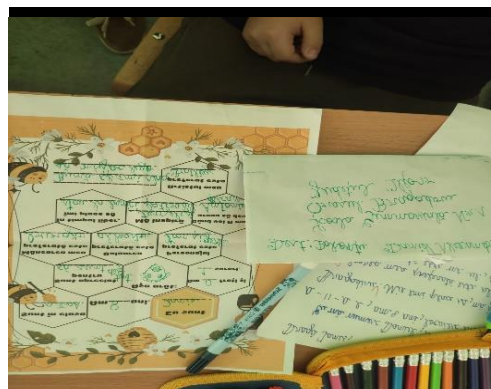
REȚEAUA PRIETENIEI

Clasa a II-a E

Prof.coordonator: Abălașei Marina- Natalia

Rețeaua prieteniei este un proiect educațional de corespondență prin scrisori, care a încurajat colaborarea între elevii clasei a II-a E din Școala Gimnazială Nr. 1 Bragadiru coordonați de prof. pt. învă. primar Abălașei Natalia și elevii clasei a II-a din Școala Gimnazială Nr 1 Matca.

Elevii și profesorii coordonatori au corespondat prin intermediul a patru serii de scrisori. Datorită proiectului, elevii au învățat să transmită mesaje scrise (împărtășindu-și opiniile, gândurile și curiozitățile), să folosească un plic, să identifice expeditorul și destinatarul, să realizeze trimiteri poștale. Într-o perioadă în care oamenii folosesc mai ales telefonul și computerul pentru a comunica între ei, noi am ales hârtia și stiloul, plicul și timbrul. Fiecare mesaj a fost așteptat cu nerăbdare, în fiecare trimitere am pus suflet, perseverență, atenție la detalii, mici surprize menite a-i bucura pe partenerii noștri.

JOACA – CEL MAI BUN PRIETEN

Clasa a V-a G

Prof. coordonator: Bîrsan Adela Mihaela

Săptămâna Altfel reprezintă un prilej prin care putem aduce laolaltă părinți și elevi și tocmai bine când părintele este și actor și se pricepe de minune să antreneze elevii în diferite activități și jocuri.

Ana Carablais a avut grijă ca elevii clasei a V-a G să se distreze, să se joace și să între în pielea diferitelor personaje timp de 3 ore. Iar la sfârșit, au plecat cu zâmbetul pe buze și plini de energie.

Activitatea a început cu încălzire fizică, "mișcare browniană" cu schimb de spații și opriri pentru conștientizarea emoțiilor. A urmat "Dârli-da", menit să mențină atenția activă și răspunsul imediat la stimuli. Mai departe, au avut "Poveste pe cerc cu un cuvânt și schimbare la stimuli", care a avut ca principal obiectiv lucrul în echipă și acceptarea propunerilor celorlalți.

Jocul "Traducătorul" pune accentul pe improvizație tocmai pentru dezvoltarea încrederii în sine, în propriile idei și cuvinte. Spre final, elevii și-au unit puterile și mai mult și au intrat în rolul prezentatorului, al echipei de producție în jocul "platoul de televiziune", joc ce le-a stimulat creativitatea și au intrat în pielea personajelor, reușind să ducă sarcina până la capăt cu brio.

CHIPUL BLÂND AL MAMEI

Mama, icoana sufletului nostru, frumoasă la chip cât toate florile lumii la un loc, e mereu prezentă pe buzele copiilor. Astfel, multe activități au fost dedicate ființei care le-a dat viață. Elevii își doresc mereu să o surprindă pe mama. Astfel, ei au învățat să îi închine versuri, să îi dedice cântece, să îi ofere flori și felicitări, dar și să îi zugrăvească blându-i chip în culori calde și atât de grăitoare...

SCRISOARE CĂTRE MAMA

*Gheorghe Adelina Cristina,
clasa a II-a H*

Prof. coordonator: Constantin Silvia

Când mă gândesc la primăvară mi se deschid ochii și îmi spun în gând: în această primăvară minunată, ziua mamei va fi ca și ziua mea de naștere, deoarece îmi iubesc mama foarte mult iar această sărbătoare este importantă pentru mine.

Păsările ciripesc, florile înfloresc, natura renaște la viață iar aceste lucruri se petrec doar primăvara. Acest anotimp este unic fiindcă toate mămicile se bucură de această sărbătoare. De ziua mamei, mă trezesc și mă îmbrac cu ce am mai frumos, apoi merg și îi cumpăr un buchet mare de trandafiri roșii. Apoi, îi ofer buchetul și îi spun: pentru mine ești o ființă unică și îți sunt recunoscătoare pentru tot ce faci pentru mine, iar tot ce îți pot oferi în schimb este acest buchet de trandafiri și iubirea mea!

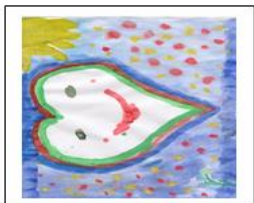
La mulți ani, dragă și iubită mamă! Ești o forță a naturii! Te admir pentru puterea și dragostea ta necondiționată pentru mine!

Cu multă dragoste,
Adelina

Clasa Pregătitoare L
Profesor Ioana Nicolae

CHIPUL MAMEI

ANDREI

MATEI

DARIUS

NATALIA

SOFIA

SAȘA

YANNA

TUDOR

ANDRADA

GABRIEL

IOANA

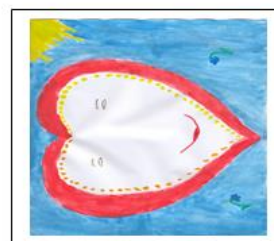
EVA

OLIVIA

LUCA

ANASTASIA

BUCURIA PAȘTELUI

Cazan David-Gabriel

Clasa a IV -a A

Prof. coordonator: Marin Daniela

Paștele este una dintre cele mai importante sărbători ale anului, denumită și sărbătoarea Învierii Domnului.

Prin această sărbătoare celebrăm în fiecare an Învierea Domnului Iisus Hristos, iar cu această ocazie credincioșii practică mai multe obiceiuri. Astfel, în săptămâna dinaintea Paștelui, se merge la biserică pentru a participa la denii, iar gospodinele pregătesc bucate speciale pentru masa de Paște, precum: ouă roșii, pască, cozonaci, drob și friptură de miel.

În noaptea de Înviere credincioșii merg la biserică pentru a primi lumina sfântă și pasca sfințită.

Ei bine, această sărbătoare mai este recunoscută prin ciocnirea ouălor roșii și venirea iepurașului cu cadouri pentru copii. De asemenea, în multe locuri se organizează, pentru cei mici, vânătoria de ouă. Cel care strânge cele mai multe, câștigă. Bucuria e imensă.

Mie, de Paște, îmi place foarte mult ciocnirea ouălor la care mereu sunt campion, știu să aleg oul cu coaja cea mai rezistentă la lovituri.

Ce sărbătoare minunată! Abia aștept să vină!

SĂRBĂTOAREA DE PAȘTE

Ioniță Arianna

Clasa a V-a F

Prof. coordonator: Șuiu Silvia

Paștele este o sărbătoare religioasă, care reprezintă Învierea Domnului Iisus Hristos. Datorită acestei sărbători, eu împreună cu clasa mea am decis să decorăm cosulețe cu ouă pictate. În orele în care am făcut aceste coșulețe, am creat o atmosferă plăcută. Ne-am amuzat foarte mult în timpul acestei activități, am lucrat uniți și ne-am ajutat. Pentru a crea coșulețe cu ouă de Paște, ai nevoie de răbdare și poate puțină magie de Paște pentru a nu se sparge. Așa am făcut ouăle, cu puțin umor. Nici iepurașii de Paște nu se puteau abține din râs. Timpul petrecut cu colegii

mi-a oferit un sentiment plăcut. Paștele este sărbătorit în fiecare an, dar niciodată nu are o zi fixă, în schimb tradițiile nu sunt diferite în fiecare dată a Paștelui. Una dintre cele mai importante tradiții de Paște este pictarea și decoratul a diferite ouă, așa cum am practicat și în clasă.

Paștele pentru mine înseamnă timpul petrecut cu cei dragi și sărbătorirea Domnului Iisus Hristos. Să nu uităm de mersul la biserică!

Paște Fericit!

DECORAȚIUNI DE PAȘTE

Dobre Rebecca-Maria

Clasa a V-a F

Prof. coordonator: Șuiu Silvia

Sărbătoarea Sfințelor Paști este cea mai mărită și solemnă dintre sărbătorile anului, care aduce omenirii speranța mântuirii și a vieții veșnice, prin sacrificiul lui Iisus Hristos.

Pe parcursul orelor petrecute la școală, am reușit să realizez un coșuleț cu ouă pictate manual de mine, în diverse culori. În tot acest timp, gândul m-a purtat spre tradițiile de Paște, la vopsitul și ciocnitul ouălor de Paște și bucuria care mă învăluie alături de familia mea. În noaptea de Înviere merg alături de părinții mei și de surioara mea la biserică din apropierea locuinței, de unde vom lua lumina sfântă și o vom aduce în casă. La Înviere este bine să te îmbraci cu o haină nouă, la fel ca și apa, are un rol purificator. Dimineața, în prima zi de Paște e bine să te speli pe față cu apa neînceptută dintr-o cană nouă, în care ai pus un ou roșu, unul alb, un bănuș și un fir de iarbă verde, semne ale sănătății, prosperității și sporului în toate. Mai târziu, toată familia, împreună cu bunicii și verișorii mei, ne strângem la masă să degustăm din mâncărurile tradiționale și anume: stufat de miel, drob, pască, cozonac și multe

altele. Pentru mine este un prilej de bucurie și binecuvântare pentru că suntem toți membrii familiei împreună, comunicăm și ne simțim bine. Eu și verișorii mei organizăm un fel de concurs, iar cel care sparge cele mai multe ouă, câștigă. Pentru mine este foarte amuzant și distractiv. De fiecare dată, aștept cu nerăbdare Sărbătorile Pascale. **Paște Fericit!**

O ZI PLINĂ DE BUCURIE ȘI CREAȚIE:

Paștele în Școala Noastră

Paica Alexia Maya

clasa a V-a F

Prof. coordonator: Șuiu Silvia

Într-o dimineată plină de promisiuni și energie pozitivă, am pornit într-o călătorie fermecată în universul sărbătorii Paștelui, chiar în incinta școlii noastre. Timp de trei ore, am fost martorii unei simfonii de bucurie și creativitate, în care tradiția și inovația s-au împletit într-un dans al culorilor și al zâmbetelor.

Atmosfera din clasă era îmbibată de un aer de anticipație și emoție, ca o poveste ce începe să prindă viață. În fiecare colț al sălii, tradițiile pascale se desfășurau în toată splendoarea lor, iar râsetele copiilor răsunau ca un imn al bucuriei. Părinții, alături de care am împărțit aceste momente speciale, aduceau un plus de căldură și de emoție în inimile noastre.

Pentru mine, sărbătorile pascale reprezintă mai mult decât o simplă pauză în calendar. Ele înseamnă o oportunitate de reconectare cu tradițiile și obiceiurile noastre, atât în intimitatea căminului familial, cât și în comunitatea școlară. Sunt

momente de magie și de comuniune, în care sufletul se hrănește cu amintiri pline de farmec și cu zâmbete sincere.

În ceea ce privește aventura noastră în lumea decorării ouălor de Paște, pot spune că am trăit clipe memorabile și pline de haz. Cu pensulele în mână și imaginația înaripată, am transformat ouăle albe în opere de artă cu adevărat speciale. Unele au prins viață sub forma unor păsări zglobii, altele au devenit purtătoare de mesaje pline de înțelepciune, iar altele au îmbrăcat hainele strălucitoare ale personajelor din povești.

Astfel, închei acest articol cu urările mele către toți cei ce sărbătoresc Paștele:

Paște fericit! Sărbătoriți cu inimile deschise și cu bucuria în suflet, aducând lumină și culoare în fiecare colț de lume! Iar pentru cei din comunitatea noastră școlară, să continuăm să ne inspirăm și să ne împărtășim creativitatea și bucuria în fiecare zi.